ΠΕΡ. 365

Ἔτος Α΄ Κυδωνίαι τῇ 15 Ἀπριλίου 1912 Ἀριθ. 14

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ
ΔΗΜ ΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΤΩι ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩι
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διονύσιος Ροΐδης — Σπυρίδωνος Δὲ Βιάζη
Εἰκὼν Παραδείσου (ποίημα) — Μ. Κουτούβαλη
Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Ρωσίᾳ — Σ. Δ. Κατακουζηνοῦ
Τὸ Ἔαρ — Κ. Ἀθανασιάδου
Τὰ ζῶα ἔχουσι συνείδησιν τοῦ θανάτου; — Γ. Α. Μέγα
Ἡ 75η ἐπετηρὶς τοῦ Πανεπιστημίου
Στὴν Ἀκρόπολι τῶν Ἀθηνῶν (ποίημα) — Ἀλεξ. Ν. Κοτρώνη
Δημητριακοὶ καρποὶ — Εὐαγ. Σαρίκα
Ὁ Χρόνος (ποίημα) — Δεσποίνης Ζαρουχᾶ
Τὰ δύο ἀνεκτίμητα αὐγὰ (Διήγημα) — Γ. Σαριβαξεβάνη
Κυδωνιατικὴ Ζωὴ
Προκήρυξις Διαγωνισμοῦ « Αἰολικοῦ Ἀστέρος »
Σκόρπια Λόγια
Βιβλία καὶ Περιοδικὰ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Σπυρίδων Δὲ Βιάζης
Αἱ Μεγάλαι Ἱπποδρομίαι Σμύρνης
Ἐκ τῶν Ἐξοχῶν Κυδωνιῶν

Τύποις ὁ "Ἥλιος" Μεγάλη Ἀγορὰ (Βεζεστένι) Κυδωνίαι

Δ.Ι.Β.Μ.
Αδρύρης Εφταλιώτης

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Κυδωνίαις	Μετζ. 2 1)2
Ἐν τοῖς χωρίοις	» 3
Ἐν τῷ Κράτει	« 3
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ.	15

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Κατ' ἀποκοπήν

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα Νο 8 — Δίοδος Σιναΐτικο Νο 6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρᾶ Νο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολῆς Νο 6.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Κων)πόλει ὡς ἐμπορορράπτης λίαν εὐδοκίμως ἐργασθεὶς κ. Ἄγγελος Τιμπαμπῆς συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ κ. Ν. Φλώρου ἀπεκατέστη ἐν τῇ πατρίδι του συστήσας Κατάστημα ἀπέναντι τοῦ Γραφείου κ. Κ. Λεντούδη.

Ἡ ἱκανότης ὡς καὶ ἡ πολυετὴς πεῖρα τοῦ κ. Α. Τιμπαμπῆ παρέχουν ἀρκετὴν ἐγγύησιν ὅτι πάντες οἱ πελάται θέλουσι μείνει κατευχαριστημένοι τόσον ἐκ τῆς στερεότητος ὅσον καὶ ἐκ τῆς κομψότητος τῶν ἐνδυμασιῶν.

ΑΙΒΜ

Αρχείον Εφαδιώτης

Ἔτος Α΄ Κυδωνίαι τῇ 15 Ἀπριλίου 1912 Αριθ. 14

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΤΩι ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩι
„Ο ΗΛΙΟΣ"

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΡΟ-Ι-ΔΗΣ

Μεθ' ὑπερηφανείας ὁ «Αἰολικὸς Ἀστὴρ» ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους ἐγκαινίζει τὴν πολύτιμον συνεργασίαν τοῦ διακεκριμένου ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον σοφοῦ λογογράφου κ. Σπυρίδωνος δὲ Βιάζη, ὅστις εὐηρεστήθη ὅπως ἐπιστείλῃ ἡμῖν τὰ κατωτέρω διακρινόμενα οὐ μόνον ἐπ' ἐμβριθείᾳ ἀλλὰ καὶ πολλῇ χάριτι.

Ὁ εὐγενὴς τὸ γένος καὶ τὸ φρόνημα συνεργάτης ἡμῶν καταριθμεῖται μεταξὺ τῶν εὐαρίθμων σοφῶν τοῦ καλάμου χειριστῶν οἵτινες «δὲν κρύπτουσι τὸ φῶς ὑπὸ τὸ μόδιον», ἀλλὰ καθ' ὅσον αἱ πολλαὶ ἀσχολίαι καὶ αἱ βαθεῖαι μελέται ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ, ἐπιθυμεῖ νὰ φανῇ ἐπωφελὴς τοῖς πολλοῖς διὰ δημοσιευμάτων περισπουδάστων καὶ προφανοῦς ἐνδιαφέροντος· οὕτω δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Δ. Βιάζη ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ τιμᾶται πολὺ ὡς ἐξετιμήθη καὶ τιμᾶται ἐν Ἑλλάδι ἔνθα τὰ ἄρθρα του κοσμοῦσι τὰ σπουδαιότερα Περιοδικά, ἡ δ' Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐτίμησε τὸν ἀκαταπόνητον καὶ σοφὸν ἄνδρα δι' ἀνωτέρου παρασήμου.

Ὁ κ. Σπ. δὲ Βιάζης ἐνέκυψεν ἰδίως εἰς ἱστορικὰς μελέτας τῶν νεωτέρων καθόλου χρόνων ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐπὶ Ὀθωμανοκρατίας· ἡ κατωτέρω μελέτη ἐξελίσσει ἱστορικὰς σελίδας τῆς ἀνθοστεφοῦς Ζακύνθου, ἐν αἷς πλὴν ἄλλων καὶ σκηνὰς χαριεστάτας τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ ἀθανάτου ἐθνικοῦ ἡμῶν ποιητοῦ Σολωμοῦ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

Περὶ τοῦ Ἐμμανουὴλ Ροΐδου, περισπούδαστον μελέτημα ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Μ. Ἀνδρεάδου, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς εἰσαγωγὴ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἁπάντων τοῦ πολυκλαύστου τούτου συγγραφέως, οὗ ὁ θάνατος ἀφῆκε κενόν.

Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ λόγος γίνεται καὶ περὶ τῆς οἰκογενείας Ροΐδου, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Βενετία εἶχεν ἀπονείμῃ τὸν τίτλον τοῦ κόμητος Ἀθηνῶν. Ἕνεκα τῶν πολιτικῶν περιπετειῶν τῶν πονηρῶν ἐκείνων χρόνων ἡ οἰκογένεια Ροΐδου ἐδιχάσθη· καὶ μέρος μετηνάστευσεν εἰς Χίον, καὶ μέρος εἰς Ζάκυνθον. Οἱ ἐν Ζακύνθῳ Ροΐδαι δὲν διέπρεψαν. Ἐξ τούτων ὁ ***Διονύσιος Ροΐδης***, εἶνε ἀρκετὰ ὅμως γνωστὸς εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον διότι ἀπηθανατίσθη ὑπὸ τοῦ Σολωμοῦ διὰ τῆς ***Πρωτοχρονιᾶς*** καὶ τοῦ ***Ἰατροσυμβουλίου***. Ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν ποιητὴς ἠθέλησε νὰ διακωμωδήσῃ τὴν γελοίαν τοῦ Ροΐδου τούτου ὄψιν διότι ἡ φαντασιοπληξία αὐτοῦ ἔφθανε μέχρι τοῦ γελοίου. Καὶ ὅμως ὁ βίος τοῦ Ροΐδου εἶνε καὶ ἄξιος προσοχῆς, διότι παρέχει ἡμῖν διδάγματα οὐχὶ μικρά. Μᾶς διδάσκει ὅτι αἱ περγαμηναὶ τῶν τίτλων, ἔστω ἡνωμέναι καὶ μετ' ἐκείνων τῶν Πανεπιστημίων οὐδὲν ἰσχύουσιν ὅταν λείπῃ ἡ ὀρθοφροσύνη ἐκείνη, ἥτις

διευθύνει τὰς πράξεις ἡμῶν. Δυστυχῶς τὸ δυσκολώτατον εἶνε ὅμως νὰ δύναταί τις νὰ διευθύνῃ τὸν ἑαυτόν του. Μᾶς διδάσκει ὅτι αἱ γνώσεις οὐδεμίαν φέρουσιν ὠφέλειαν, ἂν δὲν τὰ διευθετῇ ὑγιὴς νοῦς, μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ κενοδοξία σπουδαίως βλάπτει ὅταν ὁ ἀλαζὼν φαντάζηται ὅτι δύναται νὰ ἐπιβληθῇ, μᾶς διδάσκει ὅτι προκειμένου περὶ ζώντων πρέπει νὰ εἶναί τις προσεκτικός, ἰδίᾳ ὅταν ἡ φιλοτιμία, ἡ ἀξιοπρέπεια, τὸ καθῆκον δὲν μᾶς τὸ ἐπιβάλλῃ νὰ φέρωμεν ἐλευθέρως τὴν γνώμην καὶ ὅτι δὲν πρέπει ἕνεκα νοσώδους ἐγωϊσμοῦ νὰ καταβιβάσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν ἄλλων καὶ τέλος μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς ψυχώσεις ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἐμποδίζουσι τὴν προαγωγὴν εἶνε ὁ δυστυχέστατος τῶν ἀνθρώπων.

*
* *

Ὁ Ἰάκωβος Πολυλᾶς, ὁ πρῶτος σοφὸς ἐκδότης τῶν ***Εὑρισκομένων*** τοῦ Σολωμοῦ, εἶνε ὁ πρῶτος ὅστις, πρὸς διασάφισιν τῆς ***Πρωτοχρονιᾶς*** καὶ τοῦ ***Ἰατροσυμβουλίου*** ἐδημοσίευσεν εἰκόνα τοῦ Διονυσίου Ροΐδου. Ὅμως αὕτη ἡ παρουσιαζομένη εἰκὼν δὲν εἶνε τελεία, ἀλλ' ἀρκετὰ καλὴ διὰ τὸν σκοπόν, δηλαδὴ διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἀναγνώστης μίαν ἰδέαν διὰ ποῖον λόγον ὁ Σολωμὸς ἠθέλησεν εἰς βάρος τοῦ Ροΐδου νὰ γελάσωσιν οἱ φίλοι τῆς συναναστροφῆς του. Σημειωτέον ὅτι ὁ Σολωμὸς ἔγραφε τὰς σατύρας οὐχὶ διὰ νὰ γίνωσι κτῆμα τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ διὰ στενοὺς φίλους. Ἰδοὺ πῶς τὸν περιγράφει ὁ Πολυλᾶς :

« Διονύσιος ὁ Ροΐδης, τὸν ὁποῖον πιστὰ ζωγραφίζουν τὰ δύο σατυρικὰ αὐτοσχεδιάσματα (τοῦ Σολωμοῦ) ἦταν Ζακύνθιος καλὰ γεννημένος. Εἶχε σπουδάξῃ εἰς τὸ Πατάβιον, ὅπου ἀκολουθοῦσε τὰ φιλολογικὰ μαθήματα τοῦ Καισαρώττη, καὶ ἔλαβε καὶ τὸν στέφανον τῆς ἰατρικῆς. Τὸ πολὺ τὸ διάβασμα ἔκαμεν ὥστε εἰς τὸ μικρό του κεφάλι ἐγεννήθηκε ἡ ἰδέα ὅτι ἦταν ἕνας μέγας νοῦς, καὶ ἐβάλθηκε νὰ συγγράψῃ ἐπιστημονικὰ καὶ ποιητικὰ κάθε λογῆς. Μὲ τοῦτο τὸ φρόνημα ἐγύρισε εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου ἡ οἰκονομική του κατάστασις τὸν ἠνάγκασε νὰ κάμῃ τὸ δάσκαλο. Ἐπειδή, ὡς ἰατρός, δὲν ἐπιτύχανε εἰς καμμία θεραπεία, εἰς τρόπον ὥστε ἐγελοῦσεν ὁ ἴδιος γιὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην. Εἰς τὴν πατρίδα του ἐπερνοῦσε ὡς σοφός, ἀλλὰ ἰδιότροπος ἄνθρωπος. Ἅμα ὁ Σολωμὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ζάκυνθον καὶ ἐπρωτογνώρισε τὸν Ροΐδη, ἐκατάλαβεν ὅτι ἦταν ἕνα ἄτομο μοναδικὸ εἰς τὸ εἶδός του, καὶ ὅτι ἕως τότε τοῦ εἶχε λείψει μόνον ἡ ἀφορμὴ νὰ φανερώσῃ ὅλα τὰ ἀξιογέλαστα ἰδιώματά του. Ὁ Σολωμὸς ἄρχισε νὰ τοῦ δείχνεται ἄκρος θαυμαστὴς του καὶ νὰ τοῦ ἀνάβῃ τὴ δοξομανία του μὲ τοὺς πλέον κολακευτικοὺς τρόπους· μ' ὅλον ὅτι δὲν ἠμποροῦσε, οὔτε τὸν ἔμελε, νὰ βαστάξῃ τὰ γέλοια ὅταν ὁ Ροΐδης τοῦ ἐδιάβαζε τὰ συγγράμματά του· ἀλλὰ τοῦτος τυφλωμένος ἀπὸ τὴ φιλαυτία ἐλογόριαζε μοναχὸς τὰ παινέσματα. Αὐτά, καὶ ἡ γενναιότης τοῦ Σολωμοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐβοηθοῦσε ἀδιάκοπα εἰς ταὶς χρείαις του (*) ἔκαμαν ὥστε ὁ Ροΐδης ἐμακάριζε τὸν ἑαυτό του ὅτι εὗρηκε τέλος τὸν ἄνθρωπον, ὁποῦ ἐννοοῦσε τὸ πνεύμά του καὶ τὴν προκοπή του. τὸν ἔλεγε il mio Nume (ὁ Θεός μου). Σιμὰ εἰς τὴν ἀναπυδιὰ τοῦ λογικοῦ ὁ Ροΐδης εἶχε μίαν ἄκραν ἠθικὴ ἀναισθησία· δὲν ἦταν ὅμως ὅλως δι' ὅλου γυμνὸς ἀπὸ κάθε χάρισμα· ἦταν καρδιογνώστης καὶ εἶχε ζωντανή, ἂν καὶ παράξενη, φαντασία. Ἡ φιλία καὶ αἱ κολακεῖαι τοῦ Σολωμοῦ τὸν ἔκαμαν νὰ ξεσκεπάσῃ τολμηρὰ ὅλη τὴ φιλαυτία του καὶ τὴν καταφρόνησι, τὴν ὁποίαν αἰσθάνετο κατάκαρδα γιὰ τοὺς πλέον πνευματώδεις καὶ προκομμένους συμπολίταις του, καὶ νὰ πεθάνῃ μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι ἦταν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς του. Ὅταν εἰς τὴ συναναστροφὴ τοῦ Σολωμοῦ ὁ Ροΐδης ἐκφωνῶντας τὰ συγγράμματά του ἐκαλοκάρδιζε τοὺς πλέον σοβαρούς, τὰ δυνατὰ γέλοια δὲν τὸν ἐπείραζαν παρὰ πολύ· ἀγαποῦσε νὰ φέρῃ ὡς ἀταξίαις τῆς νεότητος· ἔλεγε— Μωρὲς διαολόπουλα, ἡσυχάστε, γιὰ ν' ἀδράξετε τὸ νόημα. Ἀλλὰ τὸ ***κρυφὸ γέλοιο*** ἢ ***κρυφὴ ματιά,*** τὸν ἔκαναν νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ ὅρια, νὰ βρίζῃ μὲ βρυσιαὶς παράξεναις, πρωτότυπα γεννήματα τῆς φαντασίας του. λ. χ. ***Λέρα τοῦ παντός.*** Αἱ διατριβαὶς τοῦ Ροΐδη ἦταν ἀπέραντοις καὶ ταὶς ***ἐρετσιτάριζε*** μεγαλοφώνως· εἰς τοῦτο ἦταν ἀκούραστος, καθὼς δὲν ἐβαρειότουν ποτὲ νὰ ἀντιγράψῃ καὶ νὰ ξαναντιγράψῃ τὰ συγγράμματά του. Ὁ Ροΐδης ἐξερόβηχε συχνά, ἀλλὰ ταῖς περισσότεραις φοραὶς δίχως καμμίαν ἀνάγκη, εἶμὴ γιὰ νὰ σύρῃ τὴν προσοχὴ τῶν ἄλλων εἰς τὸν ἑαυτό του. Ὁ Σολωμὸς ἔκανε ἐναντίον τοῦ Ροΐδη σάτυραις ἰταλικαὶς καὶ ταὶς ἔδινε τοῦ ἰταλοῦ ἱερέα Μαρώνη, ὅπου εὑρίσκετο τότε εἰς τὴ Ζάκυνθο, γιὰ νὰ ταὶς περνάῃ γιὰ δικαίς του. Ὁ Ροΐδης ἀπαντοῦσε μὲ ἄλλας σάτυρας. Τότε ὁ Σολωμὸς ὑπερεπαινοῦσε τοὺς στίχους τοῦ Ροΐδη καὶ ἔψεγε τὴν αὐθάδεια τοῦ Μαρώνη. Ὁ Ροΐδης ἔδειχνε καὶ τὴ λατινικὴ γλῶσσα· ἀλλὰ εἶχε καὶ εἰς αὐτὸ μεθοδο τόσον ἀλλόκοτη ὥστε κανένας δὲν ἐμάθαινε τίποτε ἀπὸ αὐτόν. Ἰδοὺ ὁ ὁρισμὸς τῆς γραμματικῆς, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπροοιμίαζε τὸ μάθημά του : — Παιδί μου, ἡ Γραμματικὴ εἶνε ὡσὰν ἕνα ἁρμάρι μὲ πολλὰ παρακάσελα· σήμερον τραβοῦμε τὸ παρακάσελο, ὅπου εὑρίσκεται τὸ ***ῥῆμα.*** Τὸ Passio, λόγος εἰς τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ τὸ κυριώτερον ἀπὸ τὰ πεζά του συγγράμματα. Εἰς αὐτὸ εἶχε

(*) « Ὁ Σολωμὸς εἶχε τὰ χρήματά του εἰς ἕνα συρτάρι ἀκλείδωτο· ὅταν ὁ Ροΐδης εἶχε χρεία ἐπήγαινε νὰ τὸν εὕρῃ τὸ πρωΐ, ἐνῷ ἦταν ἀκόμη εἰς τὸ κρεββάτι, καὶ ἐμπροστά του ἄνοιγε τὸ συρτάρι καὶ ἔπερνε χρήματα. Ὁ Σολωμὸς τοῦ ἔλεγε : Ἀγαπητέ Δοτόρο, μὴ τὰ πάρῃς ὅλα, τί δὲν κοστερῶ ἄλλα γιὰ τούταις ταις ἡμέρας. — Μὴ φοβᾶσαι, τοῦ ἀπαντοῦσε ὁ Ροΐδης, θέλω πάρῃ ἕνα μέρος μονοχά. — Κ' ἔτσι ἤκουσε, ἐπειδὴ ἦτανε μέτριος».

» συσσωρεύσει ὅ,τι καὶ ἂν ἤξευρε φιλολογικά, » μαθηματικά, ἱστορικά, μὲ ἕνα πλῆθος ὀνόμα- » τα συγγραφέων, στρατηγῶν κ.λ.π.»

Ὡς εἴδομεν ὁ Πολυλᾶς ἀναφέρει τὰ περὶ Ροϊδου καὶ δυτικοῦ ἱερέως Μαρώνη. Ἀναχωρήσαντος τοῦ Μαρώνη, ἐξηκολούθει ὁ Σολωμὸς νὰ γράφῃ σάτυρας καὶ ἐπιστολάς, ποῦ ἔδιδε τῷ Ροϊδῃ, ὡς δῆθεν προερχομένας ἀπὸ τὸν Μαρώνην. Ὁ Ροΐδης ἀγανακτῶν ἀντεσατύριζε τὸν ἱερέα καὶ παρέδιδε τῷ Σολωμῷ τοὺς σατυρικοὺς στίχους του ὅπως τὰς ἀποστείλῃ πρὸς τὸν Μαρώνην. Ἡ πλαστὴ αὕτη σατυρικὴ ἀλληλογραφία διήρκεσεν ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη. Προσπαθήσαμεν καὶ προσπαθοῦμεν νὰ ἀνεύρωμεν τὴν πλαστὴν ταύτην ἀλληλογραφίαν ὅπως δημοσιεύσωμεν ὅ,τι ἔγραψεν ὁ Σολωμός, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν τὸ κατωρθώσαμεν.

*
* *

Μετὰ τὸν Ἰάκωβον Πολυλᾶν ἔρχεται ὁ ἀείμνηστος ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου Νικόλαος Κατραμῆς, ὁ ὁποῖος ἐκ τὰ *Φιλολογικὰ Ἀνάλεκτα Ζακύνθου*, τὰ ὁποῖα ἐδημοσίευσε τῷ 1879 γράφει τὰ ἑξῆς διὰ τὸν Διονύσιον Ροΐδην.

Ὁ Κατραμῆς δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν οὔτε τὸν Πολυλᾶν, οὔτε τὸν Σολωμόν, καὶ μᾶς παρουσιάζει μόνον τὴν ἄλλην ὄψιν τοῦ συμπολίτου αὐτοῦ Ροΐδου, τὴν ὄψιν τοῦ ἐπιστήμονος τοῦ καταγινομένου εἰς τὰς μελέτας.

Ἰδοὺ αὐτήν :

«Περὶ τὰ 1750 ὁ Διονύσιος Ροΐδης ἐν Ζα- » κύνθῳ γεννηθεὶς καὶ σπουδάσας ἐν τῇ πατρίδι » του τὰ προκαταρκτικὰ μαθήματα, ἐπέμφθη » εἰς Πατόβιον, ὅπου ἐσπούδασε τὰ μαθηματι- » κά, τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν ἰατρικήν. » Ἐπανελθὼν εἰς Ζάκυνθον καὶ μετεχόμενος » τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ κατελήφθη τοσούτῳ ὑπὸ » ποδαλγίας, ὥστε μὴ δυνάμενος ἐπισκέπτεσθαι » τοὺς ἀσθενοῦντας κατέλιπεν ἐξ ἀνάγκης τὴν ἰ- » ατρικὴν καὶ ἐδόθη εἰς τὸ διδάσκειν τὴν Ἰταλι- » κήν, Λατινικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν. Ὁ » Ροΐδης φιλόπονος ὢν συνέταξε πολλά· ἀλλὰ » ἐπειδὴ ἐστερεῖτο τῶν μέσων τῆς δημοσιότητος » ἀπωλέσθησαν, ἐγὼ τοὐλάχιστον ἓν μόνον φι- » λοπόνημα αὐτοῦ γινώσκω τυπωθὲν ἐν Βενε- » τίᾳ τῷ 1790 ὑπὸ τὸ ὄνομα : Dissertazione » Epistolare del dottore Dionisio Roidi » indirizzata ad un suo amico intorno alle » cause generali influenti a randere insa- » lubre l'atmosfera ed in particolare intorno » alla costituzione dell' aria della villa di » Litachià. Τὸ συγγραμμάτιον τοῦτο, ἐν ᾧ γί- » νεται μνεία ἀναρίθμων ἐπιστημόνων ἀνδρῶν » τῆς Ἑσπερίας, δείκνυσι τὰς γνώσεις, ἃς εἶχεν » ὁ Ροΐδης περὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας».

Ὁ ἀναγινώσκων τὰς σατύρας τοῦ Σολωμοῦ— ἄνευ τοῦ περὶ Ροϊδου σημειώματος τοῦ Πολυλᾶ —καὶ τὸ σημείωμα τοῦ Κατραμῆ περὶ Ροΐδου, δικαιοῦται νὰ ἀγανακτήσῃ κατὰ τοῦ Σολωμοῦ διότι ἐσατύρισε προσωπικότητα γράψασαν λαμπρὰ ἔργα ! Ἀλλ' ὁ Κατραμῆς δὲν ἦτο κριτικὸς καὶ αἱ βιογραφικαὶ αὐτοῦ σημειώσεις περὶ τῶν λογίων Ζακυνθίων εἶνε ἐγκωμιαστικὰ ἄρθρα. Διὸ γράφων περὶ τοῦ γνωστοῦ Νικολάου Κεφαλᾶ, παρεσιώπησε ὅλους τοὺς τυχοδιωκτικοὺς αὐτοῦ ἄθλους !

Τὰς σημειώσεις τοῦ Πολυλᾶ συνεπληρώσαμεν ἡμεῖς τῷ 1880 μὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν Ποιημάτων τοῦ Σολωμοῦ, ποῦ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν Ζακύνθῳ δαπάναις τοῦ μακαρίτου Σ. Χ. Ραφτάνη. Αἱ συμπληρώσεις αὗτι ἀνεδημοσιεύθησαν μέ τινας προσθήκας εἰς τὸ ***Πανηγυρικὸν Τεῦχος*** ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σολωμοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ φιλόπονος ἰατρὸς κ. Ἄγγελος Μωρέττης ἐδημοσίευσεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1902.

Τώρα, χάριν τοῦ λαμπροῦ περιοδικοῦ ***«Αἰολικὸς Ἀστήρ»***, τὸ ὁποῖον διευθύνει ἐπιμελέστατα ὁ διακεκριμένος λόγιος κ. Β. Κ. Βασιλειάδης, μετὰ νέων προσθηκῶν συνεχίζομεν τὰ ὑπὸ τοῦ Πολυλᾶ καὶ Κατραμῆ περὶ Ροΐδου γραφέντα.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Ζάκυνθος — ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

ΕΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Μιὰν ὥμορφη μαγιάτικη, βραδιὰ δροσολουσμένη
πῆρα τὸ δρόμο μοναχὸς
συλλογισμένος θλιβερὸς
Γιατ' εἶχα μὲς τὰ στήθεια μου καρδιὰ φαρμακω- [μένη.

—

Σιγά, σιγά, εὑρέθηκα μέσα σὲ πρασινάδες.
Τὸ Ζάππειον εἶχα δεξιὰ
ποῦν' ὅλο χάρι κι' εὐμορφιά,
κι' ἀθάνατες γλυκάδες.

—

Ἀριστερᾷ τὸ Στάδιον τὸ μαρμαροπλασμένο,
ποῦ μὲ τὴν ἄσπρη του στολὴ
τὸν θαυμασμὸν μᾶς προκαλεῖ
ἐσὰν νύφη στολισμένο !

—

Καὶ παραπέρα ὁλόπυκνα περβόλια ἀνθισμένα
ποῦ ἀηδόνια κελαϊδοῦν γλυκὰ
ἐρωτικὰ καὶ μυστικὰ
τραγούδια μαγεμένα.

—

Ἀπέναντί μου ὁ Οὐρανὸς χρυσοροδοπλασμένος,
στὴ θάλασσα τὴν ἀπαλὴ
Σὰν ζωγραφιὰ τοῦ Ἀπελῆ,
ἦταν ζωγραφισμένος.

—

Κ' ἐκεῖ ψηλὰ περήφανος στέκεται ὁ Παρθενῶνας
ἀθάνατος καὶ λαξευτός,
Διδάσκων ὅτι ὁ θνητὸς
δὲν θνήσκει εἰς τοὺς αἰῶνας.

—

Σὲ τέτοιο ἕνα πανόραμα. Εἰκόνα ἀθανασίας,
εἶπα πῶς εἶμαι εὐτυχὴς
ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς,
γιατὶ μ' ἀξίωσε ὁ Θεὸς τοιαύτης ἁρμονίας

Σμύρνη — ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗΣ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ὁ ἐρίτιμος ἡμῶν συνεργάτης καὶ ἔγκριτος τῆς Σμύρνης λόγιος ἐκ τῶν Ἐφόρων δὲ τῆς μεγαλωνύμου Εὐαγγελικῆς Σχολῆς κ. Σίμων Κατακουζηνὸς εὐηρεστήθη ὅπως ἐπιστείλῃ ἡμῖν τὰ κατωτέρω πολλοῦ λόγου ἄξια ἅτινα πεποίθαμεν ὅτι μετ' ἐνδιαφέροντος θέλουσιν ἀναγνωσθῇ ἁπανταχοῦ.

Ὁ κ. Κατακουζηνὸς κατέχει τὸ χάρισμα ὅπως καὶ τὰ σπουδαιότερα θέματα πραγματεύεται ἐπαγωγῶς, συνδυάζων γραφικὴν μετ' ἐμβριθείας δεξιότητα.

Ἡ « Νόβοε Βρέμια, » ἡ μεγαλυτέρα καὶ σπουδαιοτέρα ἐφημερὶς τῆς Ρωσίας, ἐποιήσατο ἐπ' ἐσχάτων γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐν Ρωσίᾳ κυβερνητικῆς καὶ κοινωνικῆς κατὰ τὸ 1911 δράσεως. Ἰδίᾳ ἀπησχόλησαν αὐτὴν τὰ ζητήματα τῆς δικαιοσύνης, τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας, τῶν συγκοινωνιῶν, ἐκπαιδεύσεως, τῶν στρατιωτικῶν κ.τ.λ. κ.τ.λ. Ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς μεγάλης ταύτης κινήσεως, ἰδιαζόντως ἐπέστησα τὴν προσοχήν μου ἐπὶ τῶν θιγομένων ζητημάτων τῆς δημοσίας ἐν Ρωσίᾳ ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς ὀλιγίστους ἴσως ὁμογενεῖς εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπουργὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ρωσίᾳ, εἶνε ὁ ἐξ Ἑλλήνων ἕλκων τὸ γένος κ. Λ. Α. Κάσσος. Τὴν πληροφορίαν ταύτην θέλει βεβαίως ἀναγνώσει μετ' εὐαρεσκείας ὁ Ἑλληνισμός. Καὶ καταδεικνύεται καὶ ἐκ τούτου ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ μεγαλοφυΐα οὐδόλως ἐξέλιπεν, οὐδόλως ἐσβέσθη, καὶ ὅτι ἐν χώρᾳ ἔνθα λειτουργοῦσιν 29 ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια καὶ 564 καθιδρύματα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἡ ἀνάδειξις Ἕλληνος καὶ δὴ ἡ ἀναβίβασις αὐτοῦ εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα τοῦ κράτους, εἶνε γεγονὸς ἀληθῶς ἀξιοσημείωτον.

Ἡ « Νόβοε Βρέμια » πλέκουσα τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Κάσσου, ὡς ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, χαρακτηρίζει αὐτὸν ὡς ἄνδρα μεγάλης μορφώσεως, περιωτισμένης ἀντιλήψεως καὶ ἰσχυρᾶς θελήσεως, γινώσκοντα ποῖα μέτρα εἶνε ἀπαραίτητα πρῶτον μὲν πρὸς ἐπέκτασιν τῆς καθόλου ἐκπαιδεύσεως, δεύτερον δὲ πρὸς θεραπείαν τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ τρίτον πρὸς πρόληψιν δυσαρέστων ἐπεισοδίων καὶ ταραχῶν παρὰ τῇ φοιτητικῇ νεότητι, τῶν γινομένων ἑκάστοτε αἰτίων ἀνυπολογίστων ζημιῶν.

Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Ρωσίᾳ βαίνει λαμπρότατα καὶ μετὰ λεπτεπιλέπτου μερίμνης ὡς πρὸς τὰς καλυτέρας τάξεις, ἀλλὰ καθυστερεῖ ὡς πρὸς τὰς ὑποδεεστέρας λαϊκὰς τάξεις, ἰδία δὲ τὰς κατωτάτας.

Φρονῶ ὅτι δικαίως θὰ προεκλεῖτο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ, ἂν ἐδημοσιεύοντο σχετικαὶ ἐξηκριβωμέναι πληροφορίαι. Ὅθεν προθύμως παραθέτω ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἐγκρίτου περιοδικοῦ «Αἰολικὸς Ἀστὴρ» πίνακα, μήπω εἰσέτι δημοσιευθέντα διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου, καὶ ἐμφαίνοντα εἰς ἀριθμοὺς τὰ ἐν Ρωσίᾳ κατὰ τὸ 1911 λειτουργήσαντα ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα καὶ ἐξαρτώμενα ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. Ὁ ἐν λόγῳ πίναξ, κατὰ πιστὴν μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια	29
Γυμνάσια καὶ ἡμιγυμνάσια τῶν ἀρρένων	339
Πρακτικὰ γυμνάσια	225
Μέσαι καὶ κατώτεραι τεχνικαὶ καὶ ἐπαγγελματικαὶ σχολαί	340
Ἀστικαὶ σχολαὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν περιφερειῶν	1082
Δημοτικὰ Σχολεῖα	3
Διδασκαλεῖα τῶν Ἰστιντούτων . .	16
Ἑβραϊκὰ σχολεῖα διαφόρων κατηγοριῶν	8663
Ἑβραϊκὸν διδασκαλεῖον (ἰστιτοῦτον)	1
Ἑβραϊκὰ διδασκαλεῖα καὶ σχολεῖα .	77
Προκαταρκτικαὶ λαϊκαὶ σχολαί .	61,658
Κεντρικαὶ σχολαί	19
Κορασιακαὶ σχολαί, γυμνάσια καὶ ἡμιγυμνάσια	762
Ἐκπαιδευτήρια τῶν θηλέων (Μαριΐνσκ	19
Ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια . . .	2662

Ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τοῦ ἀνωτέρω πίνακος, ἡ « Νόβοε Βρέμια » μετὰ πικρίας παρατηρεῖ, ὅτι, ἐνῷ λειτουργοῦσιν ἐν Ρωσίᾳ 339 γυμνάσια καὶ ἡμιγυμνάσια, 225 πρακτικὰ γυμνάσια, 340 μέσαι καὶ κατώτεραι τεχνικαὶ σχολαί, 1082 ἀστικαὶ σχολαί, ἤτοι ἐν ὅλῳ 1986 ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα προωρισμένα πρὸς ἱκανοποίησιν ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει τῶν κατοίκων τῶν πόλεων τῆς Ρωσικῆς αὐτοκρατορίας, ***οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν ἐν διωγμῷ διατελοῦσαν φυλὴν διαθέτουσι ταυτοχρόνως 8663 εἰδικὰς ἑβραϊκὰς σχολὰς προωρισμένας ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ.*** Εἰς τὸν τελευταῖον δὲ ἀριθμὸν δὲν περιλαμβάνονται τὰ χοδέρα, τὰ ἔσιβότα, τὰ ταλμοὺδ—τόρα κ. α. ἑβραϊκὰ ἐκπαιδευτήρια.

Ἐξακολουθοῦσα καὶ σχολιάζουσα ταῦτα, ἡ «Νόβοε Βρέμια» ἀναφωνεῖ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑβραϊκῶν σχολῶν τετράκις ὑπερτερεῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν χριστιανικῶν. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐν τῇ Ρωσικῇ αὐτοκρατορίᾳ, τῇ ἀριθμούσῃ κατοίκους 140 ἑκατομμύρια, οἱ Ἑβραῖοι συμποσοῦνται εἰς 4 1]2—5 ἑκατομμύρια. Οὕτω δέ, προσθέτει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, οἵτινες εἶνε τόσῳ θαυμασίως ἀποκατεστημένοι, τολμῶσιν ἀκόμη νὰ παραπονῶνται διὰ τὴν κανονισθεῖσαν διά νόμου ἀναλογίαν τῆς φοιτήσεως τῶν ἑβραίων εἰς τὰ χριστιανικὰ ἐκπαιδευτήρια. Ἡ ἀνα-

λογία αὕτη μετὰ κόπου προφυλάττει τὴν χριστιανικὴν σχολὴν ἀπὸ τῆς ἰουδαϊκῆς ὑποδουλώσεως. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι εἰς τὰ ρωσικὰ ἐκπαιδευτήρια γίνεται δεκτὸς ὡρισμένος μόνον ἀριθμὸς ἑβραιοπαίδων. Ἂν δὲ εἰς τὰς 8663 ἑβραϊκὰς σχολὰς προστεθῶσι τὰ 2662 ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, ὅπου ἡ εἰρημένη ἀναλογία δὲν τηρεῖται, ἕνεκα δὲ τούτου εἶναι σχεδὸν πεπληρωμένα ἑβραίων, συμποσοῦνται ἐν ὅλῳ 11325 ἐκπαιδευτήρια ὑπηρετοῦντα, κατὰ τὴν «***Νόβοε Βρέμια,***» τὸ ἓν διωγμῷ ἔθνος. Οὕτω δὲ ἀναφωνεῖ μετὰ πόνου καὶ δυσκόλως ἀποκρυπτομένου φθόνου, ὅτι ἔνδεκα χιλιάδες τριακόσια εἰκοσιν πέντε σχολαὶ διὰ τοὺς ἑβραίους καὶ χίλιαι ἐννεακόσιαι ὀγδοήκοντα ἓξ σχολαὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἐθνότητας τῆς Αὐτοκρατορίας, μετὰ τῆς πιρατηρήσεως ὅτι καὶ εἰς τὰς τελευταίας ταύτας οἱ Ἑβραῖοι ἐπίσης γίνονται δεκτοί.

Καὶ συνεχίζουσα τὴν ἔρευναν αὐτῆς, ἡ ρωσικὴ ἐφημερὶς μετὰ μείζονος ἔτι πικρίας βροντοφωνεῖ, ὅτι ταῦτα εἶνε τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς τῆς παλαιᾶς γραφειοκρατίας, ὀνειροπολούσης τὴν ἀφομοίωσιν τῶν Ἑβραίων μετὰ τῆς ἰθαγενοῦς φυλῆς. Ταῦτα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμητος Βίττε, τοῦ μετὰ ζήλου ἱδρύσαντος ἑβραϊκὰς ἐμπορικὰς σχολάς, εἰς ἃς γενναίως παρέχονται κυβερνητικαὶ ἐπιχορηγήσεις. Τοιαῦτα εἶναι—λέγει—αἱ νίκαι τοῦ θριαμβεύοντος Ἰσραὴλ αἵτινες ἀποκαλύπτονται ὑπὸ τῆς στατιστικῆς τῆς κατὰ τὸ 1911 ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας συνταχθείσης!

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ὀνειροπολοῦντες τὴν εὐρυτάτην ἐπέκτασιν τῆς παιδείας οὐχὶ μόνον καθ' ἅπαν ἐν γένει τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ἀλλὰ πρὸς πᾶσας ἀνεξαιρέτως τὰς φυλάς, οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ὁριστικὴν διάλυσιν τοῦ σκότους καὶ τῆς βαρβαρότητος καὶ ἐπιζητοῦντες τὸν θεῖον φωτισμὸν πασῶν τῶν διανοιῶν, χάριν τῆς καταπαύσεως τῆς εἰδεχθοῦς ἀποκτηνώσεως τῆς ἀνθρωπότητος, κατ' ἀκολουθίαν δὲ τῆς παροχῆς εἰς αὐτὴν τοῦ μέσου πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἀπείρου ἐκείνου ἀγαθοῦ, τοῦ μόνου συντελοῦντος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς σφαίρας ἀγαθότητος, ἐπιεικείας, ἐξημερώσεως καὶ πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὴν προσέγγισιν αὐτοῦ πρὸς τὴν θεότητα, οὐδόλως βεβαίως, συμμεριζόμεθα τὰς ἀνωτέρω σκέψεις τῆς «Νόβοε Βρέμια.» Μαλιστα δὲ μετὰσφοδρᾶς ἀγανακτήσεως ἀποκρυόμεν αὐτάς!

Οἱ Ἰσραηλῖται τῆς Ρωσίας, ὡς ὑπήκοοι αὐτῆς, ἀνελλιπῶς ἀνέκαθεν καταβάλλουσι τοὺς φόρους, ὅπως οἱ γνήσιοι Ρῶσοι, καὶ προθύμως παρέχουσι τὰ τέκνα των διὰ τὸ ἔνδοξον στάδιον τοῦ στρατιώτου, ἵνα περιφρουρήσωσι τὴν τιμὴν τῆς χώρας, ἧς τὴν χαρὰν καὶ τὰς λύπας συμμερίζονται. Οὕτω δὲ δικαιοῦνται, εἰς ἀντάλλαγμα, νὰ τύχωσι σεβασμοῦ, ὑποστηρίξεως καὶ συμπαθείας, ἐπὶ τῷ αὐτῷ τίτλῳ, ὡς οἱ ἀντιπροσωπεύοντες ἐν Ρωσίᾳ τὰς ἄλλας φυλάς. Ἂν δὲ τυχὸν ηὐνοήθησαν ὑπό τινων κυβερνητῶν τοῦ κράτους πρὸς ἐξασφάλισιν, ἔν τινι μέτρῳ, εἰς τινας σχολὰς αὐτῶν ἐπιδομάτων, οὐδόλως εἶναι διὰ τοῦτο ἄξιοι μομφῆς καὶ κατακρίσεως. Ἂν δὲ πάλιν, εἰς τὴν ἰδιωτικὴν αὐτῶν πρωτοβουλίαν καὶ δραστηριότητα, κατὰ μέγα μέρος, ὀφείληται ἡ ἀνέγερσις τοῦ καταπληκτικοῦ ὄντως ἀριθμοῦ τῶν σχολῶν αὐτῶν, οἱ Ἰσραηλῖται εἶναι ἀληθῶς ἄξιοι θερμοτάτων συγχαρητηρίων, ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐπαίνων διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτῶν τάσιν πρὸς τὴν ἐξημέρωσιν καὶ τὸν πολιτισμόν. Ἀντὶ δὲ ἡ «Νόβοε Βρέμια» νὰ διαμαρτύρηται στεντορείᾳ τῇ φωνῇ ἐπὶ τῇ παρεχομένῃ θαυμασίᾳ εἰκόνι της μεγάλης ἐπιδόσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὰ γράμματα καὶ τῆς ἀκατασχέτου αὐτῶν κλίσεως πρὸς μάθησιν, ἀντί, λέγω, νὰ διαπράττῃ τὸ ἀδίκημα τῆς ἐπὶ τούτῳ κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν καταφορᾶς, ὑποβιβάζουσα οὕτω τὴν ἀξίαν αὐτῆς ὡς μεγάλης ἐφημερίδος, θὰ ἔπραττε πρᾶξιν συνετήν, πρᾶξιν δικαίαν, πρᾶξιν ἐπωφελῆ προβάλλουσα τοὺς Ἰσραηλίτας, οὐχὶ ὡς στόχον κατακρίσεως, ἀλλὰ ὡς ὑπόδειγμα πρός ἀπομίμησιν. Οἱ Ρῶσοι εἶναι οἱ ἀντιπροσωπεύοντες ἐν τῇ ἀχανεῖ αὐτοκρατορίᾳ των, οὐχὶ μόνον τὴν κυρίαρχον φυλήν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὰ μέσα. Τὶς θὰ ἠδύνατο νὰ παρεμποδίσῃ αὐτοὺς πρὸς ἀνέγερσιν οὐχὶ ἴσων ἐκπαιδευτηρίων κατ' ἀριθμὸν καὶ ἀναλογίαν πρὸς τὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἀλλὰ τριπλασίων, πενταπλασίων, δεκαπλασίων, ἑκατονταπλασίων! Τὰ πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, ἂν δὲ οἱ Ἰσραηλῖται, διατελοῦντες ἐν Ρωσίᾳ ἐν ἐλάσσονι πολιτικῇ καὶ κοινωνικῇ μοίρᾳ καὶ ἐν πενιχρότητι—πάντες οὗτοι δὲν εἶναι βεβαίως εὔποροι—κατέληξαν, διὰ τῆς δραστηριότητος, ἐργατικότητος καὶ ἐπιμονῆς αὐτῶν εἰς τοιαῦτα εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ὁποῖα θὰ ἦσαν ἀναντιλέκτως ὡς πρὸς τὴν διάδοσιν τῆς παιδείας, ἂν οἱ πανίσχυροι Ρῶσοι ἐνεφοροῦντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ψυχικοῦ σθένους καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀγαθῶν διαθέσεων πρὸς δρᾶσιν ὅπως οἱ Ἰσραηλῖται;

Ἀμφιβάλλω ἂν αἱ παροῦσαι γραμμαὶ περιέλθωσιν εἰς γνῶσιν τῆς πανισχύρου «Νόβοε Βρέμια,» τῆς ἀριθμούσης 60,000 συνδρομητὰς καὶ ποδηγετούσης τὴν πλειονότητα τῆς ἐν Ρωσίᾳ Κοινῆς γνώμης, ἀλλ' ἂν τυχὸν Ἑλληνομαθής τις Ρῶσος ἀναγνώσῃ τυχαίως τὸ δημοσίευμά μου τοῦτο, ὁ διακαὴς πόθος μου εἶναι ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ καταστήσῃ γνωστὰς τὰς σκέψεις ταύτας εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτῆς κ. Σουβόριν. Μετὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ προσθήκης, ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἐγείρει τὴν ἰσχυρὰν φωνὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐπεκτάσεως ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ τῆς παιδείας, θὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὴν ἔκτακτον καὶ ἀξιοσημείωτον ὑπηρεσίαν καὶ θὰ τύχῃ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. Ἐνῷ, ἀντιθέτως, διὰ τῆς καταγραυγῆς καὶ τῆς καταφορᾶς αὐτοῦ κατὰ τῆς προσπαθείας τῶν Ἰσραηλιτῶν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως, ὑποβιβάζεται μεγάλως πρὸ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου εἰς χαμηλότατον ἐπίπεδον καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ γόητρον αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ αὐτῆς τῆς Ρωσίας, ἂν ἤθελεν οὗτος παρασύρει τοὺς κυβερνήτας αὐτῆς εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς πολιτικῆς των κατὰ τὰς ὑποδείξεις αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν περιωρισμένην περὶ ἐκπαιδεύσεως ἀντίληψίν του.

ΣΜΥΡΝΗ Μάρτιος -- **ΣΙΜΩΝ Δ. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ**

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

ΤΟ ΕΑΡ

Ἀξιολογωτάτην συμβολὴν παρέχει ἡμῖν διὰ τῶν κατωτέρω ἐπικαίρων ὁ ἐν Βουρνόβᾳ Σμύρνης ἔγκριτος Δημαρχιακὸς ἰατρὸς κ. Κ. Ἀθανασιάδης.

Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ δίκαιον νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἔκθυμον ὑποστήριξιν ἧς ἔτυχεν ὁ «Αἰολικὸς Ἀστὴρ» παρὰ τῶν ἐν διασπορᾷ Κυδωνιατῶν ἰδιωτῶν τε καὶ ἐπιστημόνων—ὧν εἷς καὶ ὁ κ. Ἀθανασιάδης —καὶ δημοσίᾳ αὐτοὺς νὰ εὐχαριστήσωμεν.

Τὸ Ἔαρ, ἡ πρασινογυμένη ἄνοιξις, αὐτὴ ἡ μυστηριώδης ἐξέγερσις τῆς φύσεως, μὲ τὰ ἄνθη καὶ τὰ ἀρώματα, μὲ τὸ μέλος τῆς ἀηδόνος καὶ μὲ τοὺς ἔρωτας τῆς νεότητος, τὸ Ἔαρ ποῦ καθεὶς μὲ πόθον τὸ περιμένει καὶ μὲ ἀγαλλίασιν το ὑποδέχεται διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ μ' ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ πνευμονικοῦ του συστήματος τὸν γεμάτον ἀπὸ ὀξυγόνον ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, τὸ ἔαρ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ποιηταὶ ἐτόνισαν τὰς λύρας των, τὸ ἔαρ μὲ τὰς ἡδονὰς τῆς ζωῆς, τὸ ἔαρ, ὁ διερμηνεὺς τῆς γελώσης φύσεως μὲ τὴν νεότητα καὶ τοὺς ἔρωτας ἐμψύχων καὶ ἀψύχων, καὶ μὲ τὸν ὀργασμὸν τῆς γῆς πρὸς βλάστησιν, ἡ ἐξέγερσις ἐν ἑνὶ λόγῳ τῆς φύσεως ἀπὸ τῆς χειμερινῆς ναρκώσεως, αὐτὸ τὸ Ἔαρ φίλοι καὶ φίλοι ἀγαπῶνται πρέπει νὰ τὸ φοβεῖσθε..... εἶνε προδότης.... ἐχθρὸς τῆς ἀνθρωπότητος.

Μαζὶ μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ πρασίνου χόρτου καὶ τῆς βλαστήσεως τῆς φυτείας μᾶς χαιρετᾷ πρώτιστα καὶ ἡ ἰνφλουέντζα μετὰ τοῦ δορυφόρου της τοῦ κατάρρου. Ὑπὸ τὴν μυστηριώδη ἐνέργειαν τῆς φύσεως, ἰδοὺ αἱ ἐπιδημίαι, ἰδοὺ ἡ ὕπουλος ὀργανικὴ βλάβη, ἰδοὺ τὰ χρόνια νοσήματα, ἰδοὺ τέλος ἡ αὔξησις τῆς θνησιμότητος.

Διατὶ ἡ ἐαρινὴ αὐτὴ ἀναζωογόνησις τῆς φύσεως εἶνε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα τόσον ὀλεθρία; Διὰ τί αἰωνόβια δένδρα ὑφίστανται ἀνενοχλήτως τὸ σφρῖγος τοῦ χυμοῦ των καὶ βλαστάνουν χαριέντως κατὰ τὴν ἄνοιξιν, ἡμεῖς δὲ οἱ ἄνθρωποι πάσχομεν, καὶ μέχρι θανάτου ἐνίοτε, τὴν βράσιν (πίεσις) τοῦ αἵματός μας, ἕνεκα τῆς ὁποίας συχνὰ συμβαίνουν ἀγγειακαὶ ῥήξεις; Καὶ διὰ τί ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων καὶ δὴ τῶν πολιτισμένων εἶνε ὑποκείμενοι εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐαρινῆς ἐνεργείας; Ποῦ πρέπει νὰ ζητήσωμεν τὰ αἴτια τῆς ἥττονος ἀντοχῆς τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ τὸ ἔαρ;

Εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ***φυσικῆς ζωῆς***. Οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι τῶν πόλεων ζῶσι ζωὴν τεχνητήν. Ὁ χειμὼν κατηργήθη εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Ἐκεῖ ἡ ἀνθρωπότης προσπαθεῖ νὰ ἀποτινάξῃ τὸν ζυγὸν τῆς φύσεως. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ χειμῶνος αἱ διάφοροι ἐκκριτικαὶ λειτουργίαι τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ ἐπιβραδύνονται, τὸ δέρμα ναρκοῦται, ἡ κυκλοφορία μετριάζεται τὸ δὲ σῶμα παραδίδεται εἰς παρατεταμένην ἀνάπαυσιν κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος, εἰς τὸν ὑποχρεωτικὸν ὕπνον, τοῦ ὁποίου τὰ εὐεργετήματα, μάλιστα εἰς τοὺς ἐξησθενισμένους ὀργανισμούς, εἶνε ἱκανὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὸ ζωτικὸν ἔαρ. Οἱ ἄνθρωποι εἰργάσθησαν διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν χειμῶνα, ἢ τοὐλάχιστον νὰ αἰσθανθῶσιν αὐτὸν ὅσῳ τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον. Σήμερον ἔχομεν τὸ ἐνθαμβωτικὸν φῶς (ἠλεκτρικόν, ὀξυλαινικὸν καὶ τὸ δι' ἀμιάντου ἐξυγονικῆς ἀπορροφήσεως) καὶ τὴν τεχνητὴν θέρμανσιν (calorifere) τὰ ὁποῖα διατηροῦσι μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβίας, ὡς ἄλλοτε αἱ ἑστιάδες τὸ ἱερὸν πῦρ, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀνίαν τοῦ χειμῶνος καὶ τὴν παράτασιν τοῦ ὕπνου. Τί ἄλλο ἢ τεχνητὴ ζωὴ εἶνε τὰ θέατρα καὶ οἱ χοροὶ καὶ αἱ συναυλίαι καὶ ποικίλαι ἐσπερίδες καὶ ἡ εὐμάρεια τοῦ πολυτελοῦς οἴκου, ἔνθα κάθε γωνία πολυτελοῦς ἐπίπλου καὶ κάθε πτυχὴ κομψοτεχνήματος, εἶνε ἑστία μικροβίων καί, ἂν κατέλθωμεν ὀλίγον, τί δύναται νὰ παρασκευάσῃ ἡ ζωὴ τῶν λεσχῶν, τῶν χαρτοπαικτῶν, τῶν καφενείων, τῶν ζυθοπωλείων, τί δὲ τῶν ταβερνῶν καὶ καφενείων;

Ἔλθετε τώρα νὰ ἐξετάσωμεν ποιά τινα

εἶνε τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ προξενήσῃ τὸ ἔαρ εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν, ἴσως εὕρωμεν τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἐαρινὴν κρίσιν. Ἡ γνῶσις τῶν συμπτωμάτων ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἰάματος.

Ἡ ὕψωσις τῆς θερμοκρασίας τοῦ περιβάλλοντος ἐπιδρᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὀργάνων τοῦ σώματος (δέρμα) καὶ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν (πνεύμονος, ἦπαρ) καὶ ἐπὶ ὁλοκλήρων συστημάτων (πεπτικόν, κυκλοφορικόν, νευρικόν).

Τὸ δέρμα ὀργᾷ, οἱ δὲ πνεύμονες καὶ ἡ καρδία ἐξασθενοῦνται. Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦτο περίβλημα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος χρωματίζεται ἐπὶ τὸ ἐρυθρότερον, ἀγκοῦται καὶ ἐκκρίνει ἀφθονώτερον (ἐφίδρωσις :) τοὐναντίον συμβαίνει εἰς τοὺς βλεννογόνους· οὗτοι ξηραίνονται, ἡ σιέλωσις τοῦ στόματος καὶ τῆς γλώσσης τελεῖται ἐλλιπῶς, ἡ ὄρεξις ἐλαττοῦται καὶ ἡ πέψις ὀκνεῖ. Ἀπὸ δὲ τῆς συχνῆς ἐφιδρώσεως αὐξάνει ἡ δίψα. Αἱ λειτουργίαι τοῦ πνεύμονος ὀκνοῦσι καὶ αὐταί, αἱ δὲ ἀναπνοαὶ τελοῦνται ἐπιπολαίως καὶ διὰ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἀναπνεομένου ὀξυγόνου ἡ ἀναπνοὴ ἐπιταχύνεται, ἀναλόγως καὶ ἡ κυκλοφορία, ὁ σφυγμὸς σπεύδει καὶ αὐτὸς διὰ τὸ ζωϊκὸν ἰσοζύγιον, ἡ τριχοειδὴς κυκλοφορία τοῦ δέρματος ἐρεθίζεται καὶ ἰδοὺ αἱ γνωσταὶ εἰς ὅλους ἐρυθρότητες τοῦ προσώπου καὶ αἱ ἰδιάζουσαι πλανώμεναι αἰσθήσεις θερμότητος ἐπὶ τοῦ σώματος. Τὸ δὲ ἦπαρ δὲν μένει ἀμέτοχον εἰς τὴν μηχανικὴν αὐτὴν ὑπερδιέγερσιν τοῦ δέρματος καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸν στόμαχον περίσσειαν χολῆς ἀνωφελῆ καὶ ἐπιβλαβῆ. Αἱ διάφοροι αὗται ὀργανικαὶ ἀλλοιώσεις προκαλοῦσι δερματικὰ νοσήματα ἢ ἀφυπνίζουν τοιαῦτα ὑπὸ ποικίλας μορφάς· ἔκζεμα, δοθιῆνας, ἀκμὴν καὶ τὰ παρόμοια. Ἡ δὲ ἀλλοίωσις τῆς ἀναπνοῆς προκαλεῖ δυσφορίαν, νευρικὰς περισφίγξεις τοῦ θώρακος, σκοτοδίνας, ἡ δὲ τῆς κυκλοφορίας παλμούς, ζάλην ἐνίοτε δὲ καὶ ἐλαφρὰν πυρετικὴν κίνησιν.

Ἡ πέψις εἴπομεν ὅτι ὀκνεῖ καὶ ὄρεξις ἐλαττοῦται· καθ' ὅλον τὸ πεπτικὸν σύστημα παράγονται φυσκωνίαι (χημικὰ ἀέρια) ἐξ ὧν ἡ ἄνθρωποι **τὰ βάζουν μὲ τὰ ροῦχά των** νομίζοντες ὅτι τοὺς στενεύουν ἐν ᾧ πραγματικῶς ἐγίνοντο ἰσχνότεροι. Καὶ πράγματι, διότι ἔχασαν μέρος τῆς μυϊκῆς μάζης καὶ ἐκέρδισαν εἰς στομαχικὰ ἀέρια. Συνέπεια τῆς τοιαύτης δυσπεπτικῆς καταστάσεως εἶνε ἡ βραδύτης τῶν κινήσεων, ἡ ταχεῖα κόπωσις. Οἱ πόδες καθίστανται ἰδιαζόντως εὐαίσθητοι εἰς τὴν ἐπαφὴν τοῦ ἐδάφους, οἰδαίνονται εἰς τὰς γυναῖκας πρὸ πάντων, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδὲ ἴχνος βλάβης εἰς τοὺς νεφρούς, τὸ δὲ μυϊκὸν σύστημα πάσχει πλάνητας πόνους ἢ ἀσαφεῖς νευραλγίας.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Σμύρνη — **ΚΩΝΣΤ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ**
(Ἰατρὸς)

HENRI COUPIN

ΤΑ ΖΩΑ
ΕΧΟΥΣΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ;

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Γεγονότα ἀκόμη παραδοξότερα δύναταί τις νὰ συναντήσῃ παρὰ τοῖς ἐντόμοις. Τὰ ζῶντα κατὰ κοινότητας μεταφέρουσι τοὺς νεκροὺς των ἐκτὸς τῆς κατοικίας. « Οἱ βομβυλιοί, λέγει ὁ δόκτωρ Hoffer, τόσον εἰρηνικοὶ συνήθως, μοὶ ἐφάνησαν ἄγριοι καὶ ὠμοὶ κατὰ τὴν ῥοτοκίαν: ἐὰν ἡ θήλεια ἀποφάνῃ, πρὸς τὸ πτῶμα αὐτῆς δὲν δεικνύουσιν οὐδεμίαν στοργήν, μικραὶ ἐργάτιδες ῥίπτονται ἐπ' αὐτοῦ, τὸ δάκνουσιν εἰς τὰς πτέρυγας, τοὺς πόδας, τὰς κεραίας καὶ καταβάλλουσι μεγάλας προσπαθείας νὰ ἀπορρίψωσιν ἐκτός, τὴν τόσον ὀγκώδη νεκράν ». Οἱ μύρμηκες, τῶν ὁποίων ἡ ἱστορία παρουσιάζει πάντοτε καὶ νέαν τινὰ ἔκπληξιν, δὲν ἀρκοῦνται μόνον νὰ δείξωσι διὰ τοὺς νεκροὺς των ψυχρὸν ἐνδιαφέρον καὶ νὰ ἀπομακρύνωσιν αὐτοὺς τῆς φωλεᾶς, ἐπιδαψιλεύουσιν εἰς αὐτοὺς ἀκόμη καὶ τὰ τελευταῖα καθήκοντα ἀποδίδοντες τὰς τελευταίας τιμὰς κατὰ τὰ ἑαυτῶν ἔθιμα. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῶν παρατηρήσεων πλείστων συγγραφέων, παρατηρήσεων ὅμως ἐχουσῶν ἀνάγκην ἐπιβεβαιώσεως. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Ernest André περὶ αὐτῶν.

Τὰ πλεῖστα τῶν εἰδῶν τῶν μυρμήκων, ἂν μὴ πάντα, ἔχουσιν ἀληθῆ νεκροταφεῖα· καὶ τοῦτο, ὅσον παράδοξον καὶ ἀπίστευτον δύναται νὰ φανῇ ἐκ πρώτης ὄψεως, εἶνε ἐν τούτοις ἐξηκριβωμένον ὑπὸ πολλῶν εὐσυνειδήτων παρατηρήσεων πλείστων φυσιοδιφῶν ἀξίων πάσης ἐμπιστοσύνης. Τὰ νεκροταφεῖα ταῦτα κείμενα γενικῶς εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς μυρμηκιᾶς εἶνε ἀποκλειστικῶς προωρισμένα διὰ τοὺς νεκρούς, ὅπου μεταφέρονται καὶ κατατίθενται τὰ πτώματα ἄλλοτε μὲν κατὰ μικροὺς κανονικοὺς σωρούς, ἄλλοτε δὲ κατὰ γραμμὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον συμμετρικάς.

Ἀξιοσημείωτον εἶνε ὅτι οἱ μύρμηκες δὲν ἀπο-

δίδουσι τὰς τιμὰς τῆς ταφῆς εἰ μὴ μόνον εἰς τοὺς νεκροὺς συντρόφους των, τῶν ὁποίων τὰ λείψανα μεταφέρονται μετ' εὐλαβείας εἰς τὸν τόπον τῆς ἀναπαύσεως χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ὑποστῶσιν ὕβριν· ἄλλως ὅμως φέρονται προκειμένου περὶ τῶν ἐχθρῶν φονευθέντων εἰς μίαν μάχην. Τὰ θύματα ταῦτα τοῦ πολέμου ἄλλοτε ἁπλῶς ἐγκαταλείπονται καὶ ῥίπτονται ὡς ἀκάθαρτα ἀντικείμενα, ἄλλοτε δὲ διαμελίζονται ὑπὸ τῶν νικητῶν, οἵτινες ἀφοῦ ἐντρυφήσωσιν τὸ αἷμα αὐτῶν, ῥίπτουσιν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ ἄμορφα λείψανα τῶν ἡκρωτηριασμένων μελῶν. Οὕτως καὶ παρὰ τοῖς καννιβάλοις, τῶν ὁποίων οἱ μύρμηκες μᾶς ὑπενθυμίζουσι τὰ ἔθιμα, οἱ δυστυχεῖς αἰχμάλωτοι τοῦ πολέμου χρησιμεύουσιν ὡς τροφὴ τῶν νικητῶν καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν ῥίπτονται εἰς τὸν ἄνεμον τὰ λείψανα τοῦ ἐδεχθοῦς γεύματος ὑπὸ τῶν ἐδεχθεστέρων δαιτυμόνων.

Ἀποδίδοντες εἰς τοὺς νεκροὺς των τὰς ἐπικηδείους τιμὰς οἱ μύρμηκες παρὰ τοὺς σοσιαλιστικοὺς θεσμούς, οἵτινες χαρακτηρίζουσι τὴν πολιτείαν αὐτῶν, δὲν εἶνε ἐν τούτοις ἀπηλλαγμένοι τινῶν προλήψεων καὶ ἐς σπανίας τινὰς περιστάσεις φαίνονται ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην μετέχοντες τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν. Οὕτως οἱ νεκροὶ τῶν ἀρχόντων, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς μ' ἄν μυρμηκιὰν ζῶσι καὶ ἄρχοντες καὶ δοῦλοι, ἔχουσι τὸ προνόμιον μιᾶς κηδείας πρώτης τάξεως καὶ τάφου ἰδιαιτέρου, ἐνῷ οἱ δοῦλοι ἐνταφιάζονται μετὰ ὀλιγωτέρων τιμῶν καὶ ἔχουσι κοινὸν τάφον ὡς τελευταῖον ἄσυλον. Ἡ διαφορὰ αὕτη τῆς κηδεύσεως, ἧς ἡ διήγησις ἴσως δύναται νὰ φανῇ φαντασιώδης, ἔχει παρατηρηθῇ ὑπὸ μιᾶς Ἀμερικανίδος τῆς mistress Treat, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιστήμη ὀφείλει πολλὰς καὶ σπουδαίας μελέτας περὶ τῶν μυρμήκων τῆς Φλωρίδος. Ἓν εἶδος μυρμήκων καλούμενον formica sanguinea ζῶν καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ βορείᾳ Ἀμερικῇ συλλαμβάνει καὶ ματαχειρίζεται ὡς ἐλωτας τοὺς μύρμηκας ἑτέρου εἴδους, ὅπερ εἶνε γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα formica fusca εὑρισκόμενον ἐπίσης καὶ ἐν τῷ παλαιῷ καὶ ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ. Λοιπὸν ἡ mistress Treat παρετήρησεν ὅτι οἱ ὑπερήφανοι sanguinea ἔχουσιν εἰδικὸν νεκροταφεῖον εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς μυρμηκιᾶς, ὅπου τὰ προνομιοῦχα πτώματά των κατάκεινται μεμονωμένα καὶ πλησίον ἀλλήλων, ἐνῷ τὰ τῶν ἀτυχῶν δούλων συσσωρεύονται φύρδην μίγδην εἰς ἄλλην τινὰ θέσιν πλησιεστέραν πρὸς τὴν φωλεάν, σχεδὸν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν στοῶν, ὡς ἐὰν τὰ σώματα τῶν ἀποκλήρων αὐτῶν τῆς τύχης δὲν ἤξιζον τὸν κόπον νὰ μεταφερθῶσι μακρύτερον ὅπου καὶ τὰ λείψανα τῆς εὐγενοῦς φυλῆς.

Πάτραι — Γ. Α. ΜΕΓΑΣ δ. μ.

(Ἕπεται Συνέχεια)

Η ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩΝ

Ὁ Ἑορτασμὸς τῆς 75ετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ ἐν Ἑλλάδι Πανεπιστημίου προσέλαβε διεθνῆ χαρακτῆρα ὡς ἐκ τῆς ἐπισήμου συμμετοχῆς οὐ μόνον τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν πνευματικῶν φυτωρίων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνωτάτων τοιούτων πάντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν καὶ δὴ καὶ αὐτῆς τῆς Ἀμερικῆς ἐπαξίως πάνυ.

Πεποίθαμεν ὅτι διὰ τῶν κατωτέρω παρέχομεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ἐξαιρέτου σπουδαιότητος καὶ προδήλου ἐνδιαφέροντος δημοσίευμα, καθ' ὅσον καὶ ὁ ἐν Ἑλλάδι ἔτι τύπος διὰ τῆς μὴ ἐπισήμου συμμετοχῆς του ἐν ταῖς ἐπὶ τῇ Ἐπετηρίδι Ἑορταῖς δὲν κατώρθωσεν ἐπισταμένως τοῦ διὰ τοσαύτης αἴγλης περιβληθέντος σπουδαίου τούτου ἱστορικοῦ γεγονότος ἀκριβῆ εἰκόνα νὰ ἀναπαραστήσῃ.

Ἀπὸ τῆς 25 Μαρτίου μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἑόρτασε μεγαλοπρεπῶς τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν ἔτει 1837 καὶ ἐφιλοξένησε μετ' ἐκτάκτου λαμπρότητος περὶ τοὺς πεντακοσίους σοφοὺς ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀνατολῆς ἐλθόντας εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος χάριν τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ

Ἤδη ἀπὸ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος ἡ κίνησις εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς λευκῆς πόλεως προσέλαβεν ἀσυνήθη ζωηρότητα. Ἑκάστη συνολκὴ ἔφερεν ἀπὸ τοῦ Πειραιῶς πυκνοὺς ὁμίλους ξένων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ἕλλην. Βασιλείου καὶ ἐξ ἄλλων χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐρχομένων χάριν τῶν ἑορτῶν, αἵτινες ἐφέτος προεμηνύοντο λαμπρόταται. Οἱ ξένοι σοφοὶ συνωδεύοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ Κυρίας καὶ δεσποινίδας, ζωηράς, ροδοπαρείους, μὲ γελαστὴν φυσιογνωμίαν καὶ καρδίαν γεμάτην ἀπὸ ἐνθουσιασμόν. Ἕφερον ἀνὰ χεῖρας πλὴν τοῦ μαρσίππου καὶ ἕνα ***Ὁδηγὸν*** (Baedeker) *τῆς Ἑλλάδος, μὲ εἰκόνας καὶ χάρτας, μὲ περιγραφὴν πλήρη τῆς πόλεως, τῶν μουσείων καὶ τῶν ἄλλων ἀξιοθεάτων μερῶν. Πολλάκις ἀνέστελλον τὸ βῆμα καθ' ὁδὸν καὶ μὲ πολλὴν περιέργειαν ἀνεγίνωσκον τὰς σελίδας τοῦ* ***Ὁδηγοῦ*** *καὶ ἐξήταζον τὴν Ἀκαδημείαν, τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν Ἀκρόπολιν, τὰ Μουσεῖα. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΙΓ΄. συνεδρίου καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα τῶν ἑορτῶν προεκάλουν τὴν προ-*

σοχὴν τοῦ κόσμου μὲ τὰς ἐπισήμους μεσαιωνικὰς στολάς των, αἵτινες πολλοὺς ἐξ αὐτῶν τοὺς ἔκαμνον νὰ φαίνωνται ὡς **ἱεράρχαι**, ἐν ᾧ οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἁπλούστατα **λαϊκοί**, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τὰς καλλιπαρείους θυγατέρας των καὶ τὸ ἕτερον ἥμισύ των. Ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἶχον οἱ εὐτυχεῖς αὐτοὶ βροτοὶ μίαν **συνεχῆ πανήγυριν**. Ἦσαν ὑποχρεωμένοι δὶς καὶ τρὶς τῆς ἡμέρας νὰ ἀλλάσσωσιν ἀμφίεσιν. Παρίσταντο τώρα εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου, ὕστερον εἰς συνεδριάσεις τῶν τμημάτων, ἔπειτα εἰς τὸ Βασιλικὸν ἢ δημοτικὸν θέατρον, κατόπιν εἰς τὸ μέγαρον τῆς Κυρίας Σλῆμαν, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι εὑρίσκοντο εἰς διαρκῆ μέθην, ὀνειρώδη καὶ.... ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον **πραγματικὴν**, ἀφ' οὗ ὁ καμπανίτης καὶ ὁ ζῦθος ἔρρευσεν ἄφθονος.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΝ

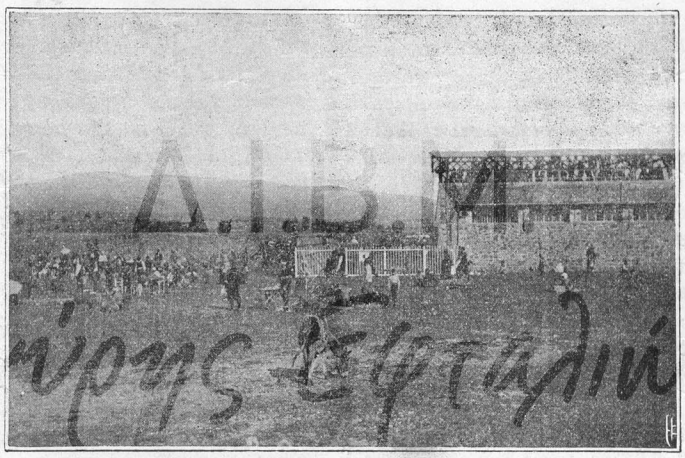

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΕΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΤΟ ΙϚ΄. ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩΝ

Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πανεπιστημίου συνεδυάσθησαν μὲ τὸ συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν, ἵνα προσλάβωσιν ἀμφότεραι μείζονα λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν. Κυρίως ἡ ἀμφιετηρὶς τοῦ Πανεπιστημίου ἔπρεπε νὰ ἑορτασθῇ τὴν 18 Μαΐου, ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ τῷ 1837 ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ὄθωνος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπρόκειτο νὰ ἔλθουν ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλων τῶν Κρατῶν, τῶν Ἀκαδημειῶν καὶ τῶν Πανεπιστημίων, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ Συνεδρίου συνεδυάσθη καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἀνωτάτου Ἐπιστημονικοῦ ἱδρύματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τοιουτοτρόπως ὡς **ἀντιπρόσωποι** (délégués) τῶν Κυβερνήσεων, τῶν Ἀκαδημειῶν, τῶν Πανεπιστημίων κ.λ.π. ὡρίσθησαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ **Σύνεδροι** (congressistes), οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ ἔλθωσιν χάριν τῶν ἑορτῶν τοῦ ΙϚ΄. Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν (Congrès international des Orientalistes). Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ σοφοὶ οὗτοι ἦσαν **γλωσσολόγοι** καὶ ἱστορικοί, καταγινόμενοι εἰς τὴν μελέτην τοῦ βίου τῶν Ἀσιατικῶν λαῶν, ἀρχαίων καὶ νεωτέρων, τῆς θρησκείας, τῆς γλώσσης, τῆς πολιτικῆς ἱστορίας, τοῦ **πολιτισμοῦ** καθόλου εἰπεῖν τῶν λαῶν τούτων. Μέγα μέρος κατεῖχον εἰς αὐτὸ αἱ ἰνδευρωπαϊκαὶ γλῶσσαι, ἡ σανσκριτική, καὶ αἱ ἰρανικαὶ γλῶσσαι καὶ θρησκεῖαι, ἔπειτα αἱ σημιτικαὶ καὶ αἱ ἀραμαϊκαί, ἡ ἀσσυριολογία καὶ ἡ αἰγυπτολογία, ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα, ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ἡ μεσαιωνικὴ ἢ βυζαντιακὴ καὶ ἡ νεωτέρα περίοδος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Αἱ συνεδριάσεις ἤρχισαν ἀπὸ τῆς Τρίτης (27 Μαρτίου) τοῦ Πάσχα καὶ ἔληξαν τὴν Παρασκευὴν (30 Μαρτίου). Διήρκουν ἀπὸ τῆς 9 ½ —12 π.μ. 3—5 ½ μ.μ. — διότι κατόπιν οἱ σύνεδροι ἔπρεπε νὰ ..... διασκεδάσωσιν! Ἐκ τῶν 800 καὶ ἐπέκεινα ἐγγεγραμμένων προσῆλθον μόνον περὶ τοὺς πεντακοσίους. Ὡς πρὸς τὸν ὁρισμὸν τῆς προσεχοῦς ἕδρας τοῦ συνεδρίου οἱ ἀντιπρόσωποι διεφώνησαν, διότι ὑπέβαλεν αἴτησιν ἐκ μέ-

ρους τῆς Χεδιβικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς Ἀχμὲτ Ζεκῆ πασᾶς ὅπως ὁρισθῇ τὸ Κάϊρον — καὶ πολὺ δικαίως—ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἄλλοι ἀντιπρόσωποι ὑπέβαλον αἰτήσεις καὶ οὕτω οὐδεμία ἐλήφθη ἀπόφασις. Ἀνακοινώσεις εἰς τά δέκα καὶ τρία τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα διηρέθη τὸ Συνέδριον, ἐγένοντο πολλαί, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σπουδαῖαι. Οἱ Σύνεδροι ἐγνωρίσθησαν καλλίτερον καὶ ἐξετίμησαν ἀμοιβαίως τὰς ἐργασίας των, καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲ ἐξάπαντος θὰ προσκομίσῃ ὄχι ὀλίγην ὠφέλειαν.

Η Α'. ΣΥΝΕΔΡΙΑ
ΚΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ

Μετὰ τὰς γενικὰς αὐτὰς παρατηρήσεις ἀναγράφομεν χρονογραφικῶς κατὰ σειρὰν τὰς ἑορτὰς ὅπως διεξήχθησαν κατὰ τὸ πρόγραμμα. Εἰς τὰς 4 μ.μ. τοῦ Μεγάλου Σαββάτου συνῆλθον οἵ τε **ἀντιπρόσωποι** καὶ οἱ Σύνεδροι εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἦσαν ἐν ὅλῳ 250 ἕως 300. Διεκρίνοντο εἰς τὴν τιμητικὴν θέσιν, παρὰ τὴν ἐξέδραν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τεσσάρων Πατριαρχείων. Ὁ πρύτανις κ. Λάμπρος ἀνελθὼν τὸ βῆμα προσεφώνησε τοὺς ξένους **εὐχαριστήσας θερμῶς** καὶ ἐπικαλεσθεὶς τὴν **ἐπιείκειαν** αὐτῶν ἂν τυχὸν δὲν ἤθελον εὕρῃ ἐν Ἀθήναις τὴν εὐμάρειαν καὶ τὴν ἄνεσιν τῶν μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης, εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν συνειθισμένοι. Θὰ εὕρωσιν ὅμως, εἶπε, θερμὴν ἀγάπην καὶ εἰλικρινεστάτην φιλοξενίαν. Ἐπηκολούθησεν ἔπειτα ἡ ἐκλογὴ τῶν ῥητόρων. Οὕτω τῇ ὑποδείξει αὐτοῦ τοῦ Πρυτάνεως ἐξελέγησαν διὰ μὲν τὴν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἔναρξιν τῶν ἑορτῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ ἰωβηλαίου τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Γαλλίας ὁ Κολλινιών, τῆς Γερμανίας ὁ Δελμπρούκ, τῆς Ἀγγλίας ὁ Μαχάφφυ, ἀνεκηρύχθη δὲ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, ἰσότιμος πρὸς τοὺς τρεῖς ῥήτορας, ὁ Δὲ Γκουμπερνάτης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης. Κατόπιν ἐξελέγησαν κατ' **ἀλφαβητικὴν** τάξιν οἱ ῥήτορες τῶν διαφόρων Κρατῶν, Ἀκαδημειῶν, Πανεπιστημίων, Ἀνωτέρων Σχολῶν, Ἱνστιτούτων, Συλλόγων καὶ Γυμνασίων, οἵτινες ἔμελλον νὰ προσφωνήσωσι δι' ὀλίγων (ἐπὶ 3 λ.) τὸν Πρύτανιν κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐπὶ τῇ ἀμφιετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου. Οὕτως ἐξελέγησαν ἐκ μὲν τῶν Πατριαρχείων ὁ Σχολάρχης τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς Μιχαὴλ Κλεόβουλος, ὁ Σάρδεων, ἐκ δὲ τῶν διαφόρων Εὐρωπ. Κρατῶν, Πανεπιστημίων κ.λ.π. κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ῥήτορες περὶ τοὺς εἴκοσι καὶ πέντε. Ἐπὶ τούτοις ἡ συνεδρίασις ἔληξεν καὶ οἱ σύνεδροι καὶ ἀντιπρόσωποι διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου περὶ τὴν 5 μ.μ. πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν. Εἰς τὰ ξενοδοχεῖα δυσκόλως ἠδύνατό τις νὰ εὕρῃ θέσιν. Τὸ μεσονύκτιον ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως. Εἰς τὴν Μητρόπολιν εἶχε στηθῇ ἰδιαιτέρα ἐξέδρα χάριν τῶν ξένων. Πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν προσῆλθον μὲ τὰς δεσποίνας καὶ τὰς θυγατέρας των, καὶ ἔπειτα ἔφαγον τὸ Πάσχα μὲ πολλὴν εὐθυμίαν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ ὁποῖα κατέκλυσαν ἀπὸ τῆς 5 π.μ. Ἡ πρωΐα ὁλόκληρος ἦτο ἀφιερωμένη εἰς ἀνάπαυσιν.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Εἰς τὰς 2 μ.μ. ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ σύνεδροι μὲ τὰς ἐπισήμους στολάς των ἔπρεπε νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος ἔμελλε νὰ γίνῃ ἡ πανηγυρικὴ ἔναρξις τῆς ἑορτῆς, τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου καὶ τοῦ ἰωβιλαίου τοῦ Πανεπιστημίου. Αἱ ἐφημερίδες ἔψεξαν καὶ κατειρωνεύθησαν τὸ μέτρον τοῦ Πρυτάνεως νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους νὰ φρακοφορῶσιν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἤδη ἀπὸ τῆς 1 μ. μ. ἄπειρος κόσμος εἶχε καταλάβῃ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως μεταξὺ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, καθὼς καὶ τοὺς πέριξ λόφους. Ἡ ἡμέρα ἦτο θαυμασία. Τὸ θέαμα τῶν ἀναβαινόντων εἰς τὸ προσκύνημα ἦτο ἐξαίσιον. Ὑπεράνω ἔλαμπεν ὁ ἥλιος, τὸ θάλπος ἦτο γλυκύ, πέραν ἐφαίνετο ἡ θάλασσα τῆς Σαλαμῖνος καὶ τὰ γυμνὰ ὄρη τῆς Ἀττικῆς. Ὅλοι ἦσαν ἐφωδιασμένοι μὲ τὸ εἰσιτήριον τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Συνέδρων. Οἱ φοιτηταὶ ἵσταντο εἰς γραμμὴν ἀπὸ τῶν Προπυλαίων ἄχρι τοῦ Παρθενῶνος. Χειροκροτοῦσι παταγωδῶς ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ

Βενιζέλου. Ὁ πρωθυπουργὸς μειδιῶν χαιρετᾷ τοὺς πάντας ἀποκαλυπτόμενος. Εἰς τὰς 2 1/2 ἀνέρχονται οἱ Βασιλεῖς ὁ Διάδοχος καὶ ὁ Μητροπολίτης. Ὅλοι συμπυκνοῦνται πρὸς τὸν ὑπισθόδομον τοῦ Παρθενῶνος. Αἱ φωτογραφικαὶ μηχαναὶ εἶνε εἰς κίνησιν. Δεσποινίδες τινὲς κρέμανται χαριέστατα ἀπὸ τοῦ βορείου τοίχου τοῦ Ναοῦ τῆς Παρθένου θεᾶς. Μετ' ὀλίγον ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος, φέρων μεγάλην στολὴν στρατηγοῦ, ἀνέβη ἐπί τινος κιονοκράνου καὶ ἀπήγγειλε μὲ τραχεῖαν φωνὴν στρατιωτικοῦ εὔγλωττον καὶ λαμπρὰν προσφώνησιν κηρύττων ἐπισήμως τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου, ὅπως ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου βράχου ἐκήρυξε πρὸ ἐτῶν ἐπισήμως τὴν ἔναρξιν τοῦ πρώτου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος συγκληθέντος ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου. Συνδυάζων τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μετεχειρίσθη μίαν εὐτυχῆ ἔκφρασιν. «Τὸ παγκόσμιον πνεῦμα, εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ Συνέδρους, τοῦ ὁποίου ὑμεῖς εἶσθε οἱ λογάδες ἀντιπρόσωποι, δὲν ἔχει πατρίδα· διόπερ τὴν ὥραν ταύτην, ἀνεπαισθήτως, καθ' ἣν πάντας ἡμᾶς περιπολοῦσιν αἱ ἀλησμόνητοι ἀναμνήσεις τῆς ἀρχαιότητος, μεταβάλλεσθε ἀνεπαισθήτως εἰς **Ἀθηναίους**, ὡς ἡμεῖς. Διὸ ἐκφράζω πρὸς ὑμᾶς, **ἄνδρες Ἀθηναῖοι**, τὴν πεποίθησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅτι ἐν μέσῳ τῆς λατρείας τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου δὲν θὰ εὕρητε ἀπρόσφορον τὴν **ἀγάπην** πρὸς τὴν **νέαν πόλιν**, ἥτις δεξιοῦται ὑμᾶς ἀνοικταῖς ἀγκάλαις μετ' εὐλαβείας ἅμα καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ὡς ἐκπροσωποῦσα τὰς διαθέσεις ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ πρὸς τοὺς ἔχοντας ἔμβλημα καὶ προορισμὸν τοῦ βίου τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀληθείας».

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ

Τὸν Διάδοχον χειροκροτηθέντα καὶ ἐπευφημηθέντα ἐνθουσιωδέστατα ὑπὸ τῆς πληθύος τῶν σοφῶν, ὅσοι ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου παρίσταντο εἰς τὸ εὐλαβὲς προσκύνημα τῆς Παρθένου θεᾶς τῆς Σοφίας, διεδέχθη ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸς κ. Ἀλεξανδρῆς. Ὁ λόγος αὐτοῦ, μεστὸς ἀδροτάτων νοημάτων καὶ πολυμαθείας, ἦτο μία ἀπὸ περιωπῆς ἐπισκόπησις τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐν σχέσει μάλιστα πρὸς τὸν ἀνατολικὸν κόσμον. Ὁ λόγος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μὲ φωνὴν ἠχηρὰν ἀπαγγελθείς, διήρκεσε περὶ τὰ 20 λεπτά, κατεχειροκροτήθη δὲ πολλάκις. Μετ' αὐτὸν ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπ. Λάμπρος, ὁ ἀκάματος διοργανωτὴς τῶν ἑορτῶν, προσεφώνησε συντομώτατα διὰ λαμπρᾶς προσλαλιᾶς τοὺς ἀντιπροσώπους διακοπτόμενος ὑπὸ χειροκροτημάτων. Ἔσχε καὶ αὐτὸς μίαν ἐκτάκτως ὡραίαν καὶ εὐτυχῆ ἔκφρασιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν. «Οἱ ἔχοντες ὡς συμβολον, εἶπε, τὸ ex Oriente lux (ἐξ Ἀνατολῶν τὸ φῶς) θὰ δώσωσιν εὐχαρίστως ἐδῶ τὴν δεξιὰν εἰς τοὺς ἀναγνωρίζοντας τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὡς τὴν Ἑλλάδα τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὴν γηραιὰν πότνιαν μητέρα τῆς **ἀνθρωπίνης σοφίας**». Καὶ ἐπικαλούμενος **τὴν εὐμένειαν** τῶν παγκοσμίων σοφῶν: «Ὁμολογοῦμεν, εἶπεν, ἡμᾶς μεγαλυνομένους ὑπὸ τῆς ὑμετέρας παρουσίας καὶ ἠσθάνθημεν τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναβιβάσωμεν ὑμᾶς ἐνταῦθα ὅπως τύχωμεν κατὰ **τὴν** πρώτην ὑμῶν δεξίωσιν **τῆς ἐπικουρίας τῶν σκιῶν** τῶν ὑμετέρων **προγόνων**, πρὸ τῶν ὁποίων καὶ ὑμεῖς κλίνετε οὐχ ἧττον ἡμῶν τὸ γόνυ».

(ΕΠΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐρείπια πανθαύμαστα
ἀρχαϊκῆς εὐκλείας
κι' ἂν οἱ αἰῶνες ἤλλαξαν
τὰ πρωτινά σας κάλλη,
γιὰ πάντα ἡ ἀνάμνησις
θὰ ζῇ εἰς τὰς καρδίας
κι' ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ
τὴ δόξα σας θὰ ψάλλῃ!

Κυδωνίαι — ΑΛΕΞ. Ν. ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΚΡΙΘΗ

Γ΄.

Δημητριακὸς καρπὸς καλλιεργούμενος μετ' ἐπιτυχίας εἰς λεπτὰς γαίας ἐν αἷς ὁ σῖτος ἀδυνατεῖ νὰ εὐδοκιμήσῃ. Εἰς τοὺς θερμοὺς τόπους, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀραβίᾳ ἀναπτύσσεται θαυμασίως καὶ ἀντέχει περισσότερον τοῦ σίτου εἰς τὴν ξηρασίαν. Ἡ κριθὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν προπαρασκευήν τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ τυγχάνει πολλῷ δυσκολωτέρα τῆς τοῦ σίτου, καίτοι ἀπαιτεῖ γῆν ἀραιῶς βολοκοπημένην.

Πρὸ πολλῶν αἰώνων ἡ κριθὴ ἐχρησίμευεν ἰδίως ἐν Εὐρώπῃ καὶ Τουρκίᾳ ὡς τροφή, κατὰ τοὺς τελευταίους ὅμως χρόνους ἡ χρῆσις αὐτῆς ὡς τροφῆ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐπαισθητῶς ἠλαττώθη· διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι στερειται τὰς θρεπτικὰς ἰδιότητας τοῦ σίτου, ὁ ἐξ αὐτῆς κατασκευαζόμενος ἄρτος καίτοι τὸ ἄλευρον εἶνε λευκόν, εἶνε χρώματος φαιοῦ (gris), σκληρὸς καὶ τραχὺς εἰς τὸν λάρυγγα.

Εἰς ὅλας τὰς βορείους χώρας ὁ κόκκος τῆς κριθῆς ἀποτελεῖ τὸ οὐσιωδέστερον συστατικὸν τοῦ ζύθου, εἰς δὲ τὰς μεσημβρινὰς ἀναπληροῖ τὴν βρώμην καὶ κυρίως χρησιμεύει πρὸς τροφὴν τῶν ἵππων καὶ πανταχοῦ σχεδὸν πρὸς πάχυνσιν τῶν βοῶν, προβάτων, αἰγῶν, χοίρων καὶ πτηνῶν.

Ὁ φάρος, ὡς γνωστόν, εἶνε ἐκδερματισμένη κριθή, κατασκευάζεται δὲ πρὸ παντὸς ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ρωσίᾳ καὶ εἶνε θρεπτικώτατος μετὰ τοῦ ζωμοῦ τοῦ κρέατος.

Ἡ καλὴ κριθὴ δὲν ἐμπεριέχει ξένας ὕλας, δηλ. ἄχυρα κτλ. ἔχει δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον χρῶμα λευκὸν καὶ ἐκτιμᾶται τόσον περισσότερον ὅσον βαρυτέρα τυγχάνει.—Οἱ ζυθοποιοὶ προτιμῶσι κριθὴν νέας εἰσοδείας.

Ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ τῆς κριθῆς ἀνέρχεται εἰς 35,121,000 τόννους ἐκ τῶν ὁποίων 24,000,000 παράγουσιν αἱ ἐξαγωγικαὶ χῶραι καὶ 10,976,000 αἱ εἰσαγωγικαί. Ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τὰ σκῆπτρα κατέχει ἡ Ρωσία, παράγουσα κατὰ μέσον ὅρον 10,400,000 τόννους. Μετὰ τὴν Ρωσίαν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς τάσσονται ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῆς κριθῆς μὲ 3,556,000 τόννους.

Αἱ Βρεταννικαὶ Ἰνδίαι ἀκολουθοῦσιν εὐθὺς ἀμέσως μὲ 3,500,000 τόννους.

Ἡ Γαλλία παράγει ἐτησίως 1,050,000 τόννους.

Ἡ Τουρκία 850,000.

Ἡ Αὐστρουγγαρία καὶ ἰδίως ἡ Οὐγγαρία 28,000,000 ἑκατόλιτρα.

Ἡ Ἱσπανία 17,960,000 quintalmet rigue.

Ἡ Ἀργεντινὴ δημοκρατια 8,500,000 ἑκατόλιτρα.

Ἡ Ρουμανία 10,700,000 ἑκατόλιτρα.

Ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία 4,900,000 ἑκατόλιτρα.

Ἡ Βουλγαρία 3,180,000 ἑκατολ.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ κυρίως ἡ Θεσσαλία 19,710,000 ὀκάδας.

Ἡ Οὐραγουάη 1,856,000 χιλιόγραμμα.

Ἐν Γερμανίᾳ ἡ κριθὴ καλλιεργεῖται περισσότερον ἢ ἐν Γαλλίᾳ, προορίζεται δὲ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου,—ἡ τιμὴ τῆς προοριζομένης κριθῆς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου εἶνε ἀνωτέρα τῆς διὰ τὴν ζωοτροφίαν προοριζομένης.

Ἡ Γερμανία ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν, ἐξ ὧν ἐνεργεῖ μεγάλας ἀγοράς, εἰσάγει ἐτησίως καὶ ἐκ Γαλλίας σημαντικὰς ποσότητας.

Ἡ κριθὴ καθ' ἑκάστην κατακτᾷ ἔδαφος εἰς τὰς χώρας, εἰς ἃς ὁ ζῦθος ἀποτελεῖ τὸ σύνηθες ποτόν.

Περαίνοντες τὴν περὶ κριθῆς πραγματείαν παρατηροῦμεν, ὅτι κατὰ τὰ εἰρημένα, αἱ κυριώτεραι ἐξαγωγικαὶ χῶραι τῆς κριθῆς, εἰσιν ἡ Ρωσία, ἡ Ρουμανία, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Τουρκία, αἱ δὲ εἰσαγωγικαὶ ἡ Ἀγγλία, ἡ Γερμανία, τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ὁλλανδία.

Σμύρνη. —ΕΥΑΓΓΕΛ. ΣΑΡΙΚΑΣ
(Καθηγητὴς Ἐμπορικῶν.)

Ο ΧΡΟΝΟΣ

Περνᾷ καὶ φεύγει ὁ καιρὸς
σὰν ποταμὸς κυλᾷ
σὰν φύλλο ποῦ μαραίνεται
σὰν ῥόδο τοῦ σκορπᾷ.

Σὰν κῦμα ἀφροστεφάνωτο
ποῦ στ' ἀκρογιάλι χύνεται
καὶ σὰν ἀστέρι τ' οὐρανοῦ
ποῦ χάνεται καὶ σβύνεται.

Πέργαμος — ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΖΑΡΟΥΧΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΑ ΔΥΟ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΑ ΑΥΓΑ

Πέντε ἔτη παρῆλθον καθ' ἃ ἡ γῆ ἐξηκολούθησε νὰ στρέφεται περὶ τὸν ἥλιον καὶ ὁ Τζὼν Κράβ περὶ τὴν γῆν. Ὁ ἄξιος οὗτος τζένιλεμαν ἦτο ἔμπορος πρώτης τάξεως. Δὲν ἐταξειδευε πρὸς διδασκαλίαν, — δὲν ἔβλεπε τὴν ἀνάγκην, — μήτε πρὸς τέρψιν, — δὲν ἠσθάνετο τὴν ἔλλειψιν. Ὁ σκοπός του ἦτο ν' ἀγοράζῃ εὐθηνὰ καὶ νὰ μεταπωλῇ πολὺ ἀκριβά, ἀδιάφορον τί εἰς ὁποιονδήποτε, καὶ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπεδίωκε θετικῶς, ἄνευ πυρετοῦ μήτε σπουδῆς, ἀλλὰ μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς, ἥτις οὔτε λεπτὸν ὕπνωττεν ἐν αὐτῷ. Τίμιος κατὰ τὸν τρόπον του τοῦ διαπραγματεύεσθαι, ὁ Τζὼν Κράβ οὐδέ κατὰ μίαν πέννα ἠδίκει κατὰ τὴν διακανόνισιν λογαριασμοῦ τινος, ἐν ἀνάγκῃ ὅμως ἠπάτα πρεπετῶς τοὺς πελάτας του ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐμπορεύματός του. Εἰς αὐτὸν δυσιυχῶς ὀφείλεται ἡ διατήρησις τῆς ἀνθρωποφαγίας εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀφρικήν. Ὁ Ἰωάννης Κράβ μὲ τὰς παντρίας του καλὰς προθέσεις ἐπεχείρησε νὰ ἐξαλείψῃ τὴν βδελυρῶς ἀνεκτὴν συνήθειαν ταύτην καὶ κατέπεισε τὸν μέγαν Νέγρον βασιλέα Καραμιάκον 17ον ν' ἀντικαταστήσῃ εἰς τὰ Κράτη του τὴν κατανάλωσιν τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς δι' ἑνὸς ἡδέος Cornet beef, κατεσκευασμένου ἐκ βοείων μηρῶν, τῶν εὐχυμοτάτων τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἦτο χρυσῆ ἐργασία καὶ ὁ Ἰωάννης Κράβ, ἐννοεῖτε εὖρε καλῶς τὸν λογαριασμόν του, ἀλλ' ὁ πολιτισμὸς ἔχασε μοναδικῶς ἐκ τῆς μαγικῆς του ταύτης ἐπιχειρήσεως. Ἐκ τοῦ πρώτου κυτίου τοῦ Cornet Beef, τὸ ὁποῖον ὁ Καραμιάκος 17ος διέταξε ν' ἀνοίξωσιν, ἐξητμίσθη τοιαύτη ἀηδὴς ἀποφορά, ὥστε ἡ ὄσφρησις τοῦ μεγάλου βασιλέως δεινῶς προσεβλήθη. Δυσπιστήσας, ἐφυλάχθη καλῶς νὰ τὸ ἐγγίσῃ ὁ ἴδιος, — οἱ βασιλεῖς εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐξασκοῦσιν ἀκριβῶς τὰ προνόμια τῆς θέσεώς των, — καὶ ἔκαμε σημεῖον εἰς τοὺς ὑπουργούς του νὰ τὸ δοκιμάσωσι. Τοῦτο ὑπῆρξε φρικώδες: ἀκόμη γίνεται λόγος ἐκεῖ περὶ τῆς ἡρωϊκῆς ταύτης δοκιμῆς: οἱ ὑπουργοὶ ἔκαμον ματαίας προσπαθείας νὰ μείνωσιν ἀπαθεῖς, οἱ μορφασμοὶ τοῦ προσώπου των ἐπρόδιδον τὴν διατάραξιν τοῦ στομάχου των. Εἷς ἐξ αὐτῶν ὀλίγον ἔλειψε νὰ πνιγῇ μὲ ἓν ὀστάριον λησμονηθὲν ἐξ ἀπροσεξίας εἰς τὸ κυτίον τῆς ***κονσέρβας***. Ὁ Καραμάκος 17ος ὅστις ἦτο ἔξυπνος ἄνθρωπος, ἠρκέσθη νὰ εἴπῃ:

— Μεθ' ὅλα ταῦτα ὁ Τζὼν Κράβ δὲν μᾶς ἠπάτησεν, εἶναι πράγματι μηρὸς ὅ,τι μᾶς ἔδωκε, καὶ αὐτὰ τὰ ὀστάριά των εὑρίσκονται ἐντός.

Εἰς τὸν βασιλικὸν τοῦτον ἀστεϊσμὸν πάντες ἐξεκαρδίσθησαν ἀπὸ τοὺς γέλωτας. Ὁ Καραμάκος εὐχαριστηθεὶς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας του προσέθηκε ραθύμως:

— Τί τὰ θέλετε, φίλοι μου! θὰ εὑρεθῶμεν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν μικράν μας συνήθειαν τῆς ἄλλοτε. Ἂς μοῦ θέσουν αὔριον εἰς τὴν σούβλαν τὸν ὑπουργόν μου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐκ νέου ἐγέλασαν, ἐκτὸς τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις ἦτο ὁ ὀλιγώτερον εὔθυμος. Μετὰ ταῦτα ὁ Καραμάκος 17ος ἠσχολήθη εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους του.

Ἐννοεῖτε καλῶς, ὅτι ὁ Τζὼν Κράβ δὲν ἀνέμενε τὸ ἄνοιγμα τῶν κυτίων τοῦ Carnet Beef διὰ νὰ τὸ ***στρίψῃ,*** — ἀφοῦ ἔλαβεν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ταμείου, ὅ,τι τῷ ὠφείλετο. Ἐπαναλαμβάνω, ἦτο ἀληθὴς ἔμπορος. Μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ μικρὰ τεχνάσματα ἡ περιουσία του ἐστρογγυλοῦτο ἐπαισθητῶς. Ὁ ἴδιος ὅμως ἦτο πάντοτε λιγνός, ἐνεργητικὸς καὶ ἐπιτήδειος. Μόνον τό πυρρόχρουν τρίχωμά του ἦτο ἐσπαρμένον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ κηλίδας λευκὰς καὶ ἡ ῥίς του, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοσούτων ἡλίων, ἔλαβε χρῶμα ἰῶδες ***μελιντζάνας*** φαγωσίμου. Ἀλλὰ μία μύτη καὶ μάλιστα Ἀγγλική, μὴ οὖσα ἐμπορεύσιμον ἀντικείμενον, ὀλίγον ἀνησύχει τὸν Τζὼν Κράβ, μὴ ζημιούμενον ἐκ τῆς ἐκπτώσεως, τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ ἰδική του, ἐξηκολούθει τὸ λαμπρὸν στάδιόν του ἀνὰ μέσον τοῦ κόσμου μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπαθοῦς φλέγματος καὶ τὸ ὄνομά του ἦτο

εὐφήμως γνωστὸν ἐπὶ ὅλων τῶν ἀγορῶν καὶ εἰς ὅλας τὰς τραπέζας, ὡς ἀνθρώπου ἐντελοῦς ἐμπορικῆς τιμιότητος. « Πλήρωνε, ὅ,τι ὀφείλεις καὶ ἀπάτα τοὺς πελάτας σου» ἦτο τὸ σύμβολόν του καὶ ἐπὶ τούτου διερρύθμιζε αὐστηρῶς τὴν διαγωγήν του.

Ὅθεν ἀπὸ πέντε ἐτῶν, καθ' ἃ διέτρεχε τὴν γῆν, δὲν ἐλησμόνησε τὰ δύσ αὐγά, τὰ ὁποῖα ἔφαγε χωρὶς νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν σταθμὸν τῶν Παρισίων· ἤνοιξεν δι' αὐτὰ εἰδικὸν λ]σμὸν εἰς ἓν τῶν βιβλιαρίων του, τὸ ὁποῖον δὲν ἄφηνε ποτὲ καὶ ἐθεώρει ἐν συνειδήσει παραγωγὸν τὴν ποσότητα τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν, τὴν ὁποίαν ὤφειλε παρὰ τὴν θέλησίν του εἰς τὸν πάτρωνα τοῦ ἑστιατορίου, τὸν ἀξιότιμον κύριον Γκαρανζώ.

(Ἕπεται συνέχεια)

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Κυδωνίαι — Γ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗΣ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Χθὲς Σάββατον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσει τοῦ φιλολάου τῆς Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορίας Ἄνακτος Μεχμὲτ Ρεσὰτ τοῦ Ε΄. αἱ Σχολαὶ ἤργουν, ἡ ἀγορὰ ἅπασα ἐσημειοστολίσθη τὰ δὲ Δημόσια Κτίρια ἐμυρτοστολίσθησαν. Ἀναπεμφθεισῶν ὑπὸ τὸ Δημαρχεῖον τῶν νενομισμένων εὐχῶν ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ Ἄνακτος, Τουρκιστὶ μὲν ὑπὸ τοῦ Σοφολογ. Μουφτῆ, Ἑλληνιστὶ δὲ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἡμῶν, παρατεταγμένων ἑκατέρωθεν λόχων στρατιωτῶν καὶ παιανιζούσης τῆς Μουσικῆς ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν παρισταμένων, ἡ Α. Ε. Ὁ εὐγενὴς καὶ ῥέκτης Διοικητὴς τῆς πόλεως Κυδωνιῶν Ἰβραὴμ Χακκῆ βέης καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν ὑπεδέχετο ἐν τῷ Δημαρχείῳ τοὺς ἐν τέλει ὡς καὶ τοὺς ἐγκρίτους τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἔσπευδον ὅπως ἐκφράσωσι τὰ συγχαρητήρια των. Κατὰ δὲ τὴν νύκτα ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη.

Ὁμολογουμένως ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν τοσοῦτον ἀνώμαλον ἤτις ἐσημειώθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν 15-ήμερον σπανιώτατα εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς μέρη παρατηρεῖται· ἐνόμιζέ τις ὅτι εὑρισκόμεθα ἐν πλήρει χειμῶνι καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίρροιαν τοῦ ζωογόνου τοῦ Ἀπριλίου ἡλίου. Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ καιρὸς ἐπαισθητῶς ἐβελτιώθη, μετ' ἐπικρατήσεως τοῦ Νότου, παρέχων πλέον τὴν βεβαιότητα ὅτι εἰσερχόμεθα πλησίστιοι εἰς τὴν Ἄνοιξιν· ἤδη δὲ οἱ εὐπορώτεροι τῶν Κυδωνιατῶν προετοιμάζονται διὰ τὰς ἐξοχικὰς ἐπαύλεις των (ἰδ.εἰκόνα), ἐνῷ ἕτεροι ἀπὸ τῆς Μ. Ἑβδομάδος προέλαβον αὐτούς, ἀλλ' ἀντὶ ***θερέτρων,*** ὡς ἤλπιζον, ***χειμάδια*** ἐνέτυχον ἀνάψαντες θερμάστρας ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ!

ΕΚ ΤΩΝ ΕΞΟΧΩΝ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

Η ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΟΔΟΣ

Τὸ ὄψιμον τοῦτο ψῦχος δὲν παρῆλθεν ἄνευ βλάβης εἰς τὰ δημητριακὰ διότι παράπονα ἀκούονται ἐκ μέρους τῶν γεωργῶν, εὐτυχῶς ὅμως οὐδὲν τοιοῦτον ἀκούεται καὶ διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα, τοὐναντίον ὅμως ὅλως διὰ τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ κηπουρικὰ εἴδη, εἰς ἃ τὸ νήγεμον ἰδίᾳ ψῦχος τῆς νυκτὸς τῆς προχθὲς Παρασκευῆς ἐπέφερε σπουδαιοτάτας ζημίας.

Ἡ κίνησις τοῦ Ἐμπορίου τῆς πόλεώς μας διατελεῖ ἐν ἐκκρεμότητι, τὰ τελευταῖα πολιτικὰ γεγονότα ἀνέστειλαν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς φορτώσεις ἐλαίων καὶ σαπώνων, καί τοι παραγγελίαι τοιαῦται συνεχῶς δίδονται ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν· ἀναμένεται ἡ ἐλευθεροκοινωνία τῶν Στενῶν ὅπως προβῶσιν οἱ ἀποστολεῖς εἰς φορτώσεις, τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀποστολῶν προώρισται διὰ Ρουμανίαν καὶ Βουλγαρίαν.

Ἡ πόλις μας κατ' αὐτὰς παρουσίασε ποιάν τινα ζωηρότητα καὶ κίνησιν ὡς ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκλεκτόρων οἵτινες παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ μόνου ἀναδεικνύονται. Περαιωθείσης τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐκλεκτόρων προέβησαν οὗτοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Δημογεροντίας ἥτις σήμερον ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἑξῆς προσώπων κ.κ. Μ. Στρογγύλη, Ἀλεξ. Βαλσαμάκη, Δ Χ'' Μήτσου, Μ. Καρτσακλῆ, Ι. Ἀποστολάκη, Ι. Κερεστετζῆ, Ἀλ. Μωραϊτέλη, Γ. Οἰκονομίδου, Ι. Γονατᾶ καὶ Κ. Σάλτα.

Πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἄνω Δημογεροντίας οἱ κ. Ἐκλέκτορες ἐζήτησαν ν' ἀναγνωσθῇ ὁ σχετικὸς Κανονισμὸς ὅπως λάβωσι γνῶσιν τῶν καθηκόντων των καὶ ἀκολούθως προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογήν, ἀφοῦ δὲ συνεζήτησαν διάφορα σημεῖα τοῦ Κανονισμοῦ καθ' ἃ ὤφειλον οἱ παλαιοὶ Δημογέροντες νὰ συμμορφωθῶσι ὡς λ.χ. τῆς λογοδοσίας τῆς Διαχειρήσεώς των, οἱ Ἐκλέκτορες ἐπανειλημμένως ἠρώτησαν ἐὰν εὑρίσκωνται ἐν τάξει ὅπως προβῶσιν εἰς ψηφοφορίαν, λαβόντες δὲ τὴν περὶ τούτου διαβεβαίωσιν παρὰ τῆς προεδρευούσης Α. Σ. καθ' ὅσον καὶ προηγούμενον ἀνάλογον ὑπῆρχε, προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἄνω Δημογεροντίας, ἣν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ παρακαλοῦσι πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας νὰ διορίσῃ πρωτίστως Ἐξελεγκτικὰς Ἐπιτροπὰς ὅπως ἐξελέγξωσι τοὺς λ)σμοὺς τῶν διαφόρων Κοινοτικῶν Σωματείων, ὑποβαλλομένης τῇ νέᾳ Δημογεροντίᾳ τῆς καταστάσεως ἑνὸς ἑκάστου Σωματείου, διότι κατὰ τὰς πληροφορίας των τὰ διάφορα Κοινοτικὰ Σωματεῖα τῆς πόλεώς μας πολὺ ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ εὑρίσκωνται εἰς ἀνθηρὰν οἰκονομικὴν κατάστασιν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ Α'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
"ΑΙΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ,,

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως συμβάλωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σπουδαιοτάτου λογοτεχνικοῦ εἴδους, ὅπερ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς τοὐλάχιστον μέρη εὑρίσκεται ἐν τοῖς σπαργάνοις του, προκηρύσσομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστέρος" Διαγωνισμὸν ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ εἰς ὃ δύναται νὰ συμμετάσχῃ πᾶς ἐν γένει ἀναγνώστης ἡμῶν.

Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ.

1] ΔΙΗΓΗΜΑ πρωτότυπον καὶ ἀνέκδοτον.

2] Ἡ ἔκτασις τοῦ Διηγήματος νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς ὀκτὼ στήλας τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστέρος».

3] Γλῶσσα ἡ προσήκουσα τῇ ὑφῇ τοῦ Διηγήματος. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ θέσωμεν ἀποκλειστικὸν κλοιὸν εἰς τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης· ἀναμφιβόλως ἡ ὁμιλουμένη προσήκει τῷ Διηγήματι, ἀλλὰ δὲν ἀποκλείομεν τὴν καθαρεύουσαν οὐδὲ διαλεκτικὸν τοπικὸν ἰδίωμα τῆς πατρίδος τοῦ γράφοντος, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ζωντανὸν καὶ ἐκ τῆς πραγματικότητος, οὐχὶ δὲ τεχνητὸν καὶ κατὰ βούλησιν διεσκευασμένον.

4] Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ καταφθάσωσιν ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου ἐν. ἔτ.

5] Ἐν ἐπικεφαλίδι τοῦ χειρογράφου δέον νὰ σημειοῦται ῥητόν τι, ἐντὸς δ' ἐσωκλείστως ἐπιστελλομένου ἐνσφραγίστου μικροῦ φακέλλου νὰ εὑρίσκεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος· ὁ ἐν λόγῳ μικρὸς φάκελλος δέον νὰ φέρῃ ἔξωθεν ὡς ἐπιγραφὴν τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν ἐπικεφαλίδα τοῦ χειρογράφου ῥητόν. Μετὰ τὴν κρίσιν, τῶν μὲν βραβευθησομένων καὶ ἐπαινεθησομένων ἀνοιγήσονται οἱ φάκελλοι, τῶν δὲ λοιπῶν καταστραφήσονται.

Ἡ κρίσις τοῦ Ἀγῶνος ἀνατεθήσεται εἰς Ἐπιτροπὴν λογίων.

Στεφανίτην τὸν Ἀγῶνα κρίνοντες καὶ οὐχὶ ἀργυρίτην ὁρίζομεν τὰ βραβεῖα ὡς ἑξῆς:

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'. Παράθεσις τῆς εἰκόνος τοῦ βραβευθησομένου ἐν τῷ "Αἰολικῷ Ἀστέρι," δημοσίευσις τοῦ Διηγήματος καὶ τιμητικὴ ἀποστολὴ τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπὶ ἓν ἔτος.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'. Δημοσίευσις τοῦ Διηγήματος καὶ τιμητικὴ ἀποστολὴ τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστέρος" ἐπὶ ἓν ἔτος.

Τῶν ἐπαινεθησομένων τὰ ἀξιολογώτερα δημοσιευθήσονται ἐν τῷ "Αἰολικῷ Ἀστέρι."

A·I·VALIk
Turquie d' Asie.

Διεύθυνσις ἀποστολῆς:
Περιοδικὸν «Αἰολικὸν Ἀστέρα»
διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Διαγωνισμοῦ.

* Σημ. Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ ὦσι εὐανάγνωστα καὶ καθαρῶς ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον πλευρᾶς τοῦ χάρτου γεγραμμένα.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΓΙΑ

— Ἡ Ἀστρονομία ἔχει μεγάλην σχέσιν μὲ τὴν Πολιτικήν.

— Καὶ ἡ μία ἀόριστος ὅσο καὶ ἡ ἄλλη.

— Καὶ ἡ Ἀτμοσφαῖρα ἔχει τὰς ἀποτόμους μεταβολάς της.

— Ὅπως καὶ ἡ Πολιτικὴ τὰς ἰδικάς της.

— Αὐτὰς τὰς ἰδέας μοῦ ἐνέπνευσε τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον.

— Καὶ νομίζω ὅτι δὲν ἔχω ἄδικον.

— Διότι ὄχι μόνον ἀπέδειξαν τὴν ἀστασίαν των αἱ δύο αὐταὶ θηλυκαὶ Προσωπικότητες.

— Ἀλλὰ συνώμοσαν καὶ αἱ δύο ἐναντίον τῆς ἡσυχίας μας.

— Ὁ γλυκύς μας Ἀπρίλης ἐξήλευσε τὸν χειμῶνα τῆς συγχρόνου Πολιτικῆς.

— Καὶ ἀπὸ δῶ καὶ μιὰ βδομάδα δὲν εὑρισκόμεθα πλέον εἰς τὴν Ἄνοιξιν τοῦ Ἀπριλίου ἀλλὰ ᾽ς τὸν χειμῶνα τοῦ Δεκεμβρίου.

— Τὰ δὲ αὐτιά μας ἀκούουν **μπουμπουνιτὰ** ἀπομακρυσμένα τῆς συμμαχίας τοῦ Πολιτικοῦ Ὁρίζοντος μετὰ τοῦ Ἀτμοσφαιρικοῦ.

— Οἱ κεραυνοὶ καθαρίζουν τὴν Ἀτμοσφαῖραν.

— Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια ἀναμφισβήτητος.

— Ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ πέσῃ ὁ κεραυνὸς στὸ κεφάλι μας ὁπότε δὲν θὰ μᾶς χρειασθῇ καὶ πολὺ ἡ κατόπιν αἰθριότης τῆς Ἀτμοσφαίρας.

— Ἀλλ᾽ ὁ Χειμῶνας ὁ Ἀπριλιάτικος μοιάζει μὲ τὸ πεῖσμα τῶν κοριτσιῶν.

— Ποῦ δὲν βαστᾷ πολύ!

— Αὐτὸς ὁ ἄγριος Βορρᾶς τοῦ Ἀπριλίου ξέχωσε πάλι μερικὰ χειμωνιάτικα ροῦχα ἀπηρχαιωμένα ποὺ τὰ εἶχαν πραχώσει οἱ Κρῖτσοι κάτοχοί των.

— Νομίζοντες πῶς εἶχε περάσει πιὰ τὸ Βασίλειον τοῦ γέρω Χειμῶνα.

— Ἔκαμαν τὸ λογαριασμὸ χωρὶς τὸ ξενοδόχο!

— Καὶ ξενοδόχος μάλιστα πολὺ ἄγριο!

— Τὸ Κινηματοθέατρον **"ΦΩΣ,,** ἔδρεψε πάλι νέας δάφνας μὲ τὴν λαμπρὰν ταινίαν τῆς **«Ὀδυσσείας»**.

— Ἀλλ᾽ ἦτο δυνατὸν τὰ γείνῃ καὶ ἀλλέως;

— Ἀφοῦ ἡ **«Ὀδύσσεια»** μὲ τὸν **«Υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως»** εἰς τὸ Κινηματοθέατρόν μας «Φῶς» εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον σχέσιν καὶ συνάφειαν;

ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

"ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ"

Τοιοῦτον τὸ ὄνομα ὅπερ φέρει ἀξιολογώτατον Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἀπὸ ἐτῶν ἐν τῇ μυροβόλῳ καὶ ἀνθοστεφεῖ Ζακύνθῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐγκρίτου λογίου κ. Λ. Χ. Ζώη, ὅστις ὁμολογουμένως πολλὴν ἐπιμέλειαν καταβάλλει ἐν τῇ συντάξει τοῦ Περιοδικοῦ.

Ὁ κ. Λεωνίδας Χ. Ζώης διακεκριμένος λόγιος καὶ γνωστὸς εἰς τὸν κόσμον τῶν Γραμμάτων, ἀκάματος ἱστοριοδίφης ἐρευνήσας καὶ τακτοποιήσας τὰ Ἀρχειοφυλακεῖα Ζακύνθου, ὧν τυγχάνει διευθυντής, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διευθύνει τὸ μοναδικὸν Ἑπτανησιακὸν Περιοδικὸν «Αἱ Μοῦσαι» πλούσιον εἰς ἱστορικὴν ὕλην.

Καὶ ἁπλῆ ἀπαρίθμησις τῶν ἔργων τοῦ κ. Ζώη θὰ κατελάμβανε στήλας ὅλας τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστέρος». Ἀρκούμεθα ν᾽ ἀναφέρωμεν ὀλίγα τινά, τὰ σπουδαιότερα, ἐκδοθέντα εἰς ἰδιαιτέρους τόμους καὶ τυχόντα εἰλικρινῶν ἐγκωμίων τῶν ἐπιτόντων. Οὕτω ἡ **«Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου»** προστάτου τῆς νήσου Ζακύνθου ἀποτελεῖ μοναδικὴν εἰς τὸ εἶδός της μελέτην· αἱ **«Συντεχνίαι Ζακύνθου»** εἶνε μία ἀναδρομικὴ μελέτη περὶ τῶν Σωματείων καὶ Συντεχνιῶν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐν Ζακύνθῳ Βενετικῆς Προστασίας· αἱ **«Μοναὶ τῆς Ζακύνθου»** ἡ **«Πατριδογραφία»** ὡς καὶ τὸ πολύτιμον **«Ἱστορικὸν Γλωσσικὸν καὶ Γραμματολογικὸν Λεξικὸν τῆς Ζακύνθου»**, οὗτινος ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε τρεῖς τόμοι, εἶνε ἔργα δεικνύοντα τὴν φιλοπονίαν καὶ πολυμάθειαν τοῦ συγγραφέως, δημοσιεύσαντος ἅμα εἰς Περιοδικὰ καὶ Ἐφημερίδας πολλὰς ἱστορικὰς μελέτας.

Ὁ «Αἰολικὸς Ἀστὴρ», ὅστις διὰ συμπαθείας καὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως συνδέεται μετὰ πολλῶν καὶ κορυφαίων λογίων τῆς ὄντως μουσοτραφοῦς νήσου, μετ᾽ ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως χαιρετίζει τὴν ἀνὰ τὰ μέρη μας ἐμφάνισιν τοῦ σοβαροῦ τούτου Περιοδικοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διαπρεποῦς Ζακυνθίου λογίου κ. Ζώη, συμπολίτου τοῦ ὑμνητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας.

ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΟΝ ΠΤΩΜΑ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ
ΥΠΟ ΝΙΚ. ΚΑΣΤΡΙΝΟΥ

Οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσι τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τοῦ Τολστόη δύνανται νὰ ἐμβάσωσι πρὸς τὸν κ. Νικ. Καστρινὸν 5 γρόσ. ἀργυρᾶ εἰς Γραμματόσημα.

Poste Russe—Galata—Con)ple.

Ὑπεύθυνος ΧΑΡ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΠΑΣΤΙΛΛΑΙ ΝΑΛΘΕΡ ΒΙΝΤΕΡ

Σοφὴ προπαρασκευὴ ἐκ φυτῶν καὶ βοτάνων, ἐχόντων ἰατρικὰς ἰδιότητας ὑψηλάς, ἀνεγνωρισμένας πανταχοῦ καὶ πάντοτε.

Ἀληθὲς φάρμακον διὰ τὰς ἀσθενείας ἢ διαταράξεις, προερχομένας ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν ὀργάνων τῆς πέψεως.

A. HOUSEHOLD REMEDY
A. M. WINTER'S
NALTHER
TABLETS
USED THE WORLD OVER

Καθαρτικὸν εὐκόλως λαμβανόμενον ἀποτελεσματικὸν καὶ ἐνεργοῦν συγχρόνως ἐπὶ τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων, τοῦ ὕπατος καὶ τῶν νεφρῶν.

Ζητήσατε τὰς Παστίλλας Νάλθερ—Βίντερ ἀπὸ τὸ κατάστημα ΣΠΥΡΟΥ ΚΟΥΚΟΥΤΟΥ, ὁδὸς Τελωνείου. Δίδοντες ἕνα μεταλλίκι θὰ λάβητε ἐντὸς φακελλίσκου 5 παστίλλας διὰ δοκιμήν.

ΤΙΜΑΙ : Μέγα κυτίον, περιέχον 201 παστίλλας, διὰ χρησιν ἑξάμηνον Ὀκταρ. 10
Μικρὸν » » 67 » » » δίμηνον » 4

ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΠΡΙΝ ΓΙΕΝΟΥΝ ΑΝΑΡΠΑΣΤΟΙ

Κονιὰκ γνήσιον ἐξ ἀποστάγματος καθὼς καὶ ποτὰ οἰνοπνευματώδη ἐκ τῶν μεγάλων ἐργοστασίων τῶν ἐν Σμύρνῃ Κ. Ν. Κωνσταντινίδου καὶ Σας Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐνταῦθα καὶ πέριξ

Ξενάκης καὶ Φιλιππίδης

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΕΙΟΝ

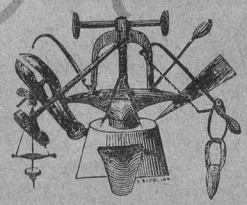

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Α ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Κατασκευάζονται μάρκες παντὸς εἴδους μετὰ διαφόρων καλλιτεχνικῶν σημάτων, καὶ χαρακτήρων. — Κατασκευὴ στερνῶν, φίλτρων, μπάνιων, φανῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν σχεδίων.

Ἐπισκευάζονται παντὸς εἴδους φῶτα, ΛΟΥΞ, ΜΠΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΔΙΟΥΜ, ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Λ. Π.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΜΜ. ΧΑΤΖΕΛΗ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Ἐργασία ἠγγυημένη ἐπὶ χάρτου πλατινοτυπίας.
Φωτογραφίαι ἀπὸ μικροσκοπικῶν μέχρι τελείου φυσικοῦ μεγέθους

Τιμαὶ συμφέρουσαι δι' ὅλους

ΟΦΘΑΛΜΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΜΕΛΟΥΣ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ κ.τ.λ.

*
* *

Συστηματικὴ καὶ ῥιζικὴ θεραπεία ὅλων τῶν ὀφθαλμικῶν παθήσεων καὶ ἰδίως τῶν ***Τραχωμάτων*** μεθ' ὅλων τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῶν καὶ δὴ τῆς ***Τριχιάσεως***

Χειρουργικὸν τμῆμα τελειότατον μὲ θαλάμους ἰδιαιτέρους διὰ τὴν νοσηλείαν.

Ὀπτικὸν καὶ ὀφθαλμολογικὸν τμῆμα μὲ τελειότατα ἐργαλεῖα καὶ ὄργανα πρὸς ἀκριβῆ καὶ ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν τῆς ὁράσεως.

Συμβουλαὶ καὶ ἐγχειρήσεις δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. 1—12

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Μεγάλη ὁδὸς Βογιατζίδικα
ΣΜΥΡΝΗ

Δ.Τ.Β.Μ.
Αρχείο Εικόνας

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΛΑΡΥΓΓΟΣ ΚΑΙ ΛΑΙΜΟΥ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ
Δ. Γ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ

διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης. Μέλους τῆς Αὐστριακῆς Ωτολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐπὶ δεκαετίαν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσαντος τὰ ἄνω νοσήματα τέως βοηθοῦ τῆς Βιενναίας Ὠτολογικῆς Πανεπιστημιακῆς κλινικῆς, τοῦ καθηγητοῦ Urbantschitsch, καὶ τοῦ Ρινολαρυγγολογικοῦ τμήματος τῆς πολυκλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Keschicr, ἰατροῦ τοῦ Ἀρμενικοῦ Νοσοκομείου. Τελειοτάτη ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις, ἐξέτασις δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς τῶν βρόγχων καὶ τοῦ οἰσοφάγου.

Εἰδικὴ θεραπεία τῶν δυσμορφιῶν τῆς ῥινός. Ὧραι ἐπισκέψεως 11—1 καὶ 3—5 μ. μ. 1—5

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ καθῆκον γνωστοποιεῖ τὸ Σεβαστὸν κοινὸν ὅπως ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του, ἵνα φροντίσῃ δι' ὅλα τὰ νοσήματα τοῦ στόματος: ὡς ἐξαγωγὴν ὀδόντων ἀνωδύνως διὰ τοπικῆς ἀναισθησίας κατασκευὴν ὀδόντων τεχνητῶν κατὰ τὰ τελευταῖα τελειότερα συστήματα, ἤτοι διὰ Καουτσούκ, διὰ χρυσοῦ, ὀδόντας βιδωτοὺς στεφάνους, (Couronnes) Γεφυρωτὰ (Bridgenork) Pont) διὰ πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ... τὴν σφράγισιν ὀδόντων διὰ χρυσοῦ Καθαρισμὸς καὶ θεραπεία τελεία ὅλων τῶν ἀσθενειῶν τοῦ στόματος. Οἱ θέλοντες νὰ τιμήσωσι αὐτὸν διὰ τῆς ἐπισκέψεώς των, θὰ ὦσι ἱκανοποιημένοι καὶ θὰ ἔχωσι μίαν καλὴν ἀνάμνησιν.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ [ἀπὸ τῆς 9 — 12 Π.Μ.
[ἀπὸ τῆς 2 — 6 Μ.Μ.

Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν ἑκάστην Πέμπτην.